

Buletin săptămânal

Newsletter

Anul VI, nr. 15 (257)
7 – 13 aprilie 2006

Realizat de Institutul Social Democrat „Ovidiu Șincai”
și Biroul de presă al PSD

Rubrici

Eveniment

PSD,
sediul central

Relații
externe

Palatul
Parlamentului

Organizații
teritoriale
ale PSD

Această pu-
blicație poate
fi accesată
pe site-ul
www.fisd.ro

Sumar

- Discursul domnului Ion Iliescu în cadrul sesiunii oficiale de deschidere a forumului Crans Montana (Zagreb, 5-7 aprilie 2006) **2**
- Conferința de presă susținută de domnii Adrian Severin, Radu Podgorean și de doamna Gabriela Crețu (7 aprilie 2006) **6**
- “Nu există negocieri între PSD și PD” (8 aprilie 2006) **9**
- De ce sunt ținute secrete anexele referitoare la bani publici? (9 aprilie 2006) **10**
- Conferința de presă susținută de domnul Cristian Diaconescu, purtător de cuvânt al PSD, doamna Rovana Plumb, vicepreședinte PSD, doamna Cornelia Gârboni, președinte al Departamentului pentru protecția mediului, și de domnul Marius Lazăr, consilier politic al președintelui PSD (9 aprilie 2006) **10**
- „Gripa aviară a îngropat milioane de euro” (10 aprilie 2006)) **15**
- Declarația de presă a purtătorului de cuvânt al PSD, domnul Cristian Diaconescu, după ședința Biroului Permanent Național (10 aprilie 2006) **16**
- Ministrul Mihail Hârdău - părintele mediocrității în învățământului românesc (11 aprilie 2006) **17**
- “Termoficarea 2006 -2009”- un program guvernamental iresponsabil și neprofesionist (11 aprilie 2006) **18**
- Guvernul a mințit din nou (11 aprilie 2006) **18**
- Disprețul și indiferența puterii portocalii față de românii din Valea Timocului (11 aprilie 2006) **19**
- Afirmații incalificabile, care depășesc mandatul unui ministru al apărării (12 aprilie 2006) **20**
- Nicolăescu, omul care vorbește mult și nu face nimic (12 aprilie 2006) **21**
- Poziția Guvernului generează situații discriminatorii (13 aprilie 2006) **21**
- Mihail Hârdău, vinovat de neacordarea burselor pentru copiii din mediul rural (13 aprilie 2006) **22**
- Organizații teritoriale ale PSD **23**

Discursul domnului Ion Iliescu în cadrul sesiunii oficiale de deschidere a forumului Crans Montana

(Zagreb, 5-7 aprilie 2006)

**Domnule președinte,
Doamnelor și domnilor,**

Permiteți-mi, în primul rând, să felicit conducerea Forumului “Crans Montana” (dl. Jean-Paul Carteron) și gazdele noastre croate (dl. prim-ministru Ivo Sanader) pentru inițiative de a organiza această reuniune la Zagreb – în regiunea noastră.

Tematica Forumului este de interes actual, atât pentru țările din regiune, cât și pentru Uniunea Europeană. Uniunea Europeană este confruntată acum cu două mari probleme: construcția instituțională – după respingerea Tratatului Constituțional prin referendumurile din Franța și Olanda – și procesul de lărgire a Uniunii Europene.

Ambele procese sunt de egală importanță pentru Europa, în contextul dinamicii procesului de globalizare. Acesta constituie o mare sfidare pentru continentul nostru, confruntat cu competiția la nivel global: pe de o parte – SUA, cel mai mare competitor care domină piața globală și, pe de altă parte, dezvoltarea spectaculoasă a Chinei și, în ultima vreme, a Indiei și a altor țări sud-est asiatice.

Lărgirea și consolidarea instituțională a Uniunii Europene sunt răspunsuri necesare la această sfidare. Ultimul și cel mai mare val de extindere a Uniunii Europene a cuprins 12 țări – 10 dintre ele țări fost comuniste, din centrul Europei. Acesta a fost un moment istoric, reflectând marile schimbări care s-au produs pe continentul nostru și în lume, după prăbușirea sistemului comunist din Europa. România și Bulgaria au șansa să finalizeze acest proces în ianuarie 2007.

Aș dori să menționez experiența românească în acest proces, care a început în 1993, o dată cu negocierea și încheierea acordului de asociere a României la Uniunea Europeană. În decembrie 1994, 6 țări asociate din Europa Centrală (Polonia, Cehia, Ungaria, Slovenia, România și Bulgaria) erau invitate, pentru prima dată, la un Summit la Uniunii Europene, la Essen, în Germania. Celor 6 țări, Uniunea Europeană le-a oferit o platformă de acțiuni comune în vederea pregătirii lor pentru a putea deveni membre UE.

Pe această bază, noi, în România, am deschis o dezbateră națională, cu participarea tuturor partidelor parlamentare și a organizațiilor societății civile – pentru elaborarea unei strategii naționale în vederea pregătirii României pentru integrarea în Uniunea Europeană.

După patru luni de dezbateri, am adoptat această strategie și o declarație politică semnată de liderii celor 14 partide parlamentare, alături de președintele Republicii, primul ministru și președinții celor două Camere ale Parlamentului. Ambele documente, însoțite de cererea de aderare a României la Uniunea Europeană, au fost prezentate la summitul următor, de la Cannes (Franța), în iunie 1995.

Am menționat acest moment, pentru că el a reprezentat un experiment pozitiv și un antrenament politic de promovare a cooperării tuturor forțelor politice și ale societății civile, în sprijinul unui obiectiv strategic național. Într-adevăr, obiectivul integrării europene a devenit platforma de unire a tuturor eforturilor naționale.

Eu sper ca acest obiectiv să ne unească și pe mai departe, în această fază finală a integrării și în procesul următor, post-integrare, pentru a putea face față și a rezolva problemele dificile ale acestei perioade. Avem nevoie să promovăm o abordare realistă a problemelor și o responsabilitate comună pentru consolidarea democrației și a statului de drept, pentru lupta împotriva birocrăției și a corupției, pentru asigurarea creșterii economice, a stabilității macroeconomice, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale cetățenilor, pentru evitarea oricărui tentații spre arbitrar și abordări extremiste.

Avem un obiectiv istoric comun – cum să reducem marile decalaje care separă țara noastră de țările dezvoltate ale Europei. Având în vedere acest lucru, am elaborat o strategie națională pentru dezvoltarea durabilă a României pe termen lung – până în 2025 – având drept scop principal reducerea decalajelor față de media țărilor membre UE. Acesta va fi obiectivul strategic al României pentru câteva generații. Eu cred că acesta este un obiectiv comun pentru toate țările din regiunea noastră – de centru-sud european, ca și pentru Europa Unită, în ansamblu. Aceasta este, de altfel, problema centrală la acest început de secol, pe scară globală. Pentru că modelul actual al societății contemporane, în care 20% din populația planetei consumă 80% din resursele ei nu mai poate fi valabil. Această polarizare socială nu poate fi acceptată, într-o societate democratică dezvoltată. Europa poate și trebuie să contribuie la soluționarea acestei probleme, prin promovarea conceptului de economie socială de piață și a modului social european.

Noi suntem interesați să sprijinim valul următor al extinderii Uniunii Europene și am salutat decizia summit-ului de la Salonic pentru începerea discuțiilor cu

așa-numitele țări din Balcanii de Vest, ca și a negocierilor cu Turcia. Felicităm pe prietenii noștri croați pentru începerea negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, urându-le succes. Suntem deschiși să le împărtășim din experiența noastră

2. INTERVENȚIE LA SESIUNEA PLENARĂ PE TEMA “SFIDĂRILE EUROPEI LĂRGITE, DUPĂ 2004”

Așa cum am subliniat ieri, Uniunea Europeană se confruntă cu două mari procese:

- Consolidarea structurilor instituționale; după respingerea Tratatului constituțional în Franța și Olanda – reglementările de bază rămân cele din Tratatul de la Nisa;
- Procesul de lărgire; 10 din cele 12 țări cuprinse în ultimul val de lărgire sunt țări foste comuniste.

Pregătirea lor pentru integrarea în Uniunea Europeană coincide cu procesul de tranziție a lor – de la regimuri totalitare spre democrație și stat de drept și de la economii centralizate, de stat, spre economii libere, de piață. Procesul este deosebit de complex și s-a confruntat cu mari dificultăți și inerții: inerția fostelor structuri, a obiceiurilor și mentalităților.

Din acest punct de vedere, cerințele pentru obținerea statutului de membri ai Uniunii Europene și cooperarea practică a instituțiilor naționale cu cele europene reprezintă un real sprijin pentru țările candidate, în eforturile lor pentru reformarea și modernizarea economiilor naționale și a statelor.

Din acest punct de vedere, cerințele pentru obținerea statutului de membri ai Uniunii Europene și cooperarea practică a instituțiilor naționale cu cele europene reprezintă un real sprijin pentru țările candidate, în eforturile lor pentru reformarea și modernizarea economiilor naționale și a statelor.

Pentru România, acest proces a început imediat după Revoluția din decembrie 1989. În 1991, am încheiat un acord economic și comercial cu Uniunea Europeană, care a devenit curând, prin apelul nostru, partener cu 75% din totalul schimburilor economice. În 1993, am negociat și încheiat Acordul de asociere la Uniunea Europeană – în decembrie 1994, în această calitate începând să participăm la summit-urile UE.

Deci, acum, înainte de îndeplinirea obiectivului final al integrării în Uniunea Europeană ca membru plin, avem în spate o experiență de aproape 14 ani de cooperare strânsă cu Uniunea Europeană și instituțiile sale. Noi suntem, de fapt, deja o parte integrantă a Uniunii Europene.

Desigur, mai avem încă foarte multe de făcut, din toate punctele de vedere, pentru a deveni pe deplin compatibili și competitivi, din punct de vedere economic, cu Uniunea Europeană.

Una dintre problemele esențiale pentru noi, ca și pentru toate țările din regiune, o constituie decalajul istoric care ne separă de țările dezvoltate ale Europei. Dar acesta este un fapt istoric obiectiv:

- Atunci când țările din vestul Europei (în primul

rând Anglia și Olanda) intrau în era dezvoltării industriale, deschizând calea unei noi etape în dezvoltarea civilizației, țările noastre din această regiune se aflau sub dominația unor mari imperii ale epocii. Aspirația istorică a popoarelor spre constituirea de state naționale, independente, s-a împlinit abia spre sfârșitul secolului al XIX-lea și mai ales după primul război mondial.

Separarea Europei după al doilea război mondial a întrerupt procesul normal de dezvoltare modernă a țărilor noastre și a adâncit decalajele față de țările occidentale. Acest decalaj se reflectă în nivelul PIB/locuitor, în veniturile personale, salarii, în puterea de cumpărare a populației, în calitatea infrastructurilor, a serviciilor publice etc. Acest lucru se reflectă și în decalajele interne, în special între mediul urban și cel rural.

Prăbușirea vechiului sistem comunist și tranziția spre economie de piață a avut, de asemenea, o suită de consecințe negative, multe activități industriale și locuri de muncă au dispărut (spre exemplu, producția industrială a României reprezintă 50-55% față de 1989). Demolarea fostelor cooperative agricole de producție a avut drept rezultat o fragmentare excesivă a proprietății și a exploatațiilor agricole, determinând un nivel scăzut de productivitate.

Polarizarea socială amintește, într-un fel, istoria acumulării primitive de capital.

Pentru a aborda aceste probleme, țara are nevoie de mari injecții de capital, în vederea dezvoltării și modernizării infrastructurilor și a unei noi dinamici în dezvoltarea economică și socială.

În anii 2003-2004 am elaborat o strategie națională pentru dezvoltare durabilă pentru următoarele decenii – “România 2025” – cu obiectiv esențial reducerea decalajelor față de media europeană. În această perioadă va trebui să realizăm o rată de creștere economică, cel puțin dublă față de media europeană, astfel încât în 2025 să realizăm un nivel de cca 80% față de media UE, în privința produsului intern brut.

Eu cred că acest obiectiv trebuie să devină un obiectiv comun pentru țările din zonă, ca și pentru Uniunea europeană.

Decalajul dintre țările bogate și cele sărace este una dintre problemele cu caracter global, la acest început de secol, care reprezintă cea mai periculoasă sursă de instabilitate și de conflicte în lume. Aceste decalaje există, de asemenea, pe continentul nostru. Europa poate și trebuie să ofere un exemplu de rezolvare a acestei probleme, pe continent.

Acest lucru este important pentru stabilitatea regională în Europa.

El este, de asemenea, important pentru capacitatea competitivă a Uniunii Europene, confruntată cu problemele globalizării economiei mondiale.

Temerile cetățenilor unor țări occidentale privind posibile consecințe ale lărgirii – în special posibilitatea unor valuri migratorii de forță de muncă din țările central și est-europene, care ar amplifica problemele șomajului în țările lor – s-au dovedit neîntemeiate. Experiența ultimilor ani a dovedit capacitatea Europei de a face față cu succes acestei probleme.

Lărgirea Uniunii Europene nu este un simplu proces tehnic. El este mult mai complex. Desigur, există numeroase probleme tehnice, de ordin economic și sociale sau privind protecția mediului, dar el conține, de asemenea, un complex de alte aspecte – privind valorile comune ale istoriei, tradițiilor, psihologiei, culturii, creativității specifice popoarelor europene.

Noi avem multe lucruri în comun, o puternică bază comună, un suflet european comun care ne unesc. Desigur, avem și multe lucruri care ne deosebesc, care constituie identitatea specifică fiecărei națiuni. Abilitatea necesară în construirea Europei Unite trebuie să ia în considerare ambele aspecte - lucrurile care ne unesc și cele care ne deosebesc – și să construim un spațiu coerent european al unității și diversității.

3. INTERVENȚIE LA REUNIUNEA FINALĂ DESPRE “VIITORUL EUROPEI”

**Domnule președinte,
Doamnelor și domnilor,**

Vorbind despre viitorul Europei, aș dori să subliniez trei aspecte și provocări:

1. Construcția instituțională
2. Lărgirea
3. Provocările globalizării

1. În ce privește construcția instituțională – după respingerea Tratatului Constituțional de către Franța și Olanda – Uniunea europeană trebuie să găsească modul de finalizare a acestui proces și să clarifice problemele construcției sale structurale, ale rolului și funcționării instituțiilor sale.

Uniunea Europeană va fi, în fapt, o federație de state naționale, cu o redistribuire de atribute ale suveranității între nivelele federale și naționale, bazată pe principiile subsidiarității, cu o largă autonomie locală și democrație cetățenească. Ea va trebui să găsească soluții de diminuare a birocrăției și de eliminare a surselor de generare a corupției, promovând transparența la toate nivelele și un larg acces al cetățenilor la deciziile instituțiilor. Europa trebuie să fie a cetățenilor.

O asemenea construcție, unică în istorie, trebuie să se bazeze pe o viziune largă, pe o veritabilă utopie pozitivă. Nu să fie un simplu proiect tehnic. Acest proiect are

nevoie atât de rațiune, cât și de spirit, izvorât din valorile proprii civilizației europene comune, identității europene, bazate pe un act de valori pozitive, comune tuturor cetățenilor europeni.

În același timp, Europa este o comunitate de națiuni cu identități proprii, bazate pe istorii, tradiții, culturi, psihologii specifice (Constituția europeană trebuie să reflecte această bogăție, expresie a unității în diversitate).

2. Procesul lărgirii Uniunii Europene va continua

Am vorbit, la reuniunea noastră, despre lărgirea Uniunii Europene prin integrarea țărilor din regiunea noastră.

a) O scurtă remarcă: Definirea regiunii noastre ca “Europa de sud-est” nu este corectă! Dacă privim harta Europei, de la Atlantic la Ural și Marea Caspică, vom vedea că regiunea noastră se află la mijloc. Definirea corectă ar trebui să fie “Europa de centru-sud”. Adevăratul sud-est european se află în spațiul situat între Marea Neagră și Marea Caspică, cuprinzând țări ca Georgia, Armenia, Azerbaidjan și zona munților Caucaz și Caucazul de Nord. Zona respectivă este parte a Europei și, într-o anumită perspectivă, va deveni parte a Europei Unite, la fel ca și Republica Moldova și Ucraina.

b) O altă remarcă. Lărgirea Uniunii Europene nu trebuie privită ca o concesie din partea țărilor bogate membre UE față de noile țări membre și candidate din partea de est, ci ca un efort comun necesar pentru a construi împreună noua Europă, în beneficiul tuturor.

Lărgirea este vitală pentru Uniunea Europeană, pentru rolul său în plan global, având în vedere atât factorul demografic, dinamica sa în lumea de azi, potențialul uman al noilor membri, ca și dimensiunea pieței interne a Uniunii Europene – în contextul dezvoltării globale.

3. În ce privește procesul de globalizare

Putem remarca, în context istoric, că Europa a fost, până la al doilea război mondial, în prim planul proceselor de globalizare (suficient să menționăm marile descoperiri geografice, revoluția industrială, extinderea comerțului mondial, a transporturilor și telecomunicațiilor, chiar și unele efecte ale cuceririlor coloniale).

După al doilea război mondial, rolul Europei s-a diminuat, rolul principal fiind luat de cele două superputeri mondiale, în contextul lumii bipolare.

După prăbușirea sistemului comunist în Europa și dezintegrarea URSS, trăim astăzi într-o lume monopolară, dominată de o singură superputerie.

Eu cred că evoluția va merge spre o lume multipolară, cu o organizare bazată pe reguli democratice. Aceasta va presupune o seie de pași spre linia organizării politice a comunității mondiale și a instituțiilor internaționale.

Putem observa că lumea afacerilor se mișcă mai repede, în acest context al globalizării, decât structurile politice și lumea politică.

Europa are o șansă mică de a juca un rol de prim ordin în acest proces, oferind valorile sale democratice și modelul său social și cultural, ca și organizarea economică, cu o puternică implicare socială.

Putem remarca faptul că în procesul de globalizare rolul statelor naționale este preluat de ample blocuri regionale, precum UE, ASEAN, NAFTA, MERCOSUR. Chiar și state mari, precum SUA, Japonia, China, India, Rusia, Brazilia sunt interesate să fie incluse în asemenea organisme regionale.

Este normal ca Uniunea Europeană să-și lărgască structurile și să-și consolideze construcția instituțională pentru a răspunde acestor tendințe pe scară globală.

Accentuarea discrepanțelor economice și sociale devine sursa principală a instabilității la scară globală. La aceste decalaje economice și sociale se adaugă cele care separă pe cei ce au acces la cunoștințe și la informații de cei ce sunt privați de această șansă.

Europa poate juca un val activ prin rezolvarea acestor

probleme la scară continentală și prin sprijinirea soluționării lor la scară globală.

Europa a demonstrat că respinge darwinismul social, fundamentalismul de piață și guvernarea fără cetățeni. Modelul Europei Unite va fi cel al unei regiuni a unității sociale și a solidarității împărtășite.

Nu cred că este în interesul Uniunii Europene lărgite să cedeze presiunii factorilor conjuncturali și să pună în discuție continuitatea și coerența modelului social european. Cei ce atribuie existenței modelului social eșecul Europei în privința competitivității economice greșesc, simplificând realitatea.

În final – eu cred că putem fi optimiști. Europa se află pe un drum corect, chiar dacă pe acest drum o așteaptă noi încercări și provocări.

Stă în puterea noastră să creăm o Europă – continent al păcii, solidarității, respectului față de demnitatea umană și al justiției sociale, precum și al dezvoltării durabile din punct de vedere economic, social și al factorilor de mediu – în interesul tuturor popoarelor europene.

Conferința de presă susținută de domnii Adrian Severin, Radu Podgorean și de doamna Gabriela Crețu

(7 aprilie 2006)

Adrian Severin:

Primul obiectiv al acestei conferințe de presă este legat, evident, de evenimentul săptămânii, după părerea mea, care constă în întâlnirea pe care Comisia de politică externă a Parlamentului European a avut-o cu comisarul Olli Rehn, și de faptul că, cel puțin noi, ca membri ai grupului politic socialist al Parlamentului European, am dezbătut în cadrul grupului și în întâlniri ceva mai mici, în afara acestui forum organizat, problemele legate de admiterea României în Uniunea Europeană, cu începere de la 1 ianuarie 2007.

Aș începe prin a spune următorul lucru – voi face câteva precizări generale, după care o să îi invit pe colegii mei, Radu Podgorean și Gabriela Crețu, în ordinea în care doresc, să se refere la câteva chestiuni sectoriale, foarte importante în contextul dat.

Primul lucru nu este o declarație, ci o rugămintă, mai degrabă, o sugestie. Ar fi extrem de util să arătăm o atitudine foarte rezervată în acest moment față de perspectivele intrării României la 1 ianuarie 2007, pornind de la declarațiile făcute de comisarul Olli Rehn și de dezbaterile care au avut loc în jurul acestei declarații. Spun acest lucru – și o spun cu toată sinceritatea – îmi aduc aminte că acum câțiva ani, atunci când negocierile noastre privind intrarea României în NATO păreau că merg foarte bine, câțiva s-au și grăbit să deschidă sticlele de șampanie. Zgomotul făcut de deschiderea sticlelor de șampanie s-au auzit în capitalele mai puțin entuziaste față de primirea României și, în final, au schimbat calendarul intrării României cu câțiva ani. Nu este cazul să privim această declarație și această discuție din această săptămână, a căror importanță nu o diminuăm, nu o minimalizăm, ca fiind deja confirmarea unei date în legătură cu care nu se poate întâmpla nimic. Aș spune încă o dată ceea ce Olli Rehn a subliniat repetat în întâlnirea cu ușile închise care a avut loc la Strasbourg: este vorba de un raport preliminar, acest raport arată, mai degrabă, sentimentul comisarului față de situația în care țările se află și că, în funcție de ceea ce se va întâmpla în aceste țări, se va face un raport pe care el l-a definit un raport final, astfel încât în luna iunie să putem ști care este data: 1 ianuarie 2007 sau altă dată, mai exact 1 ianuarie 2008. Prin urmare, cel puțin până atunci, dar și mai departe, este bine să arătăm sobrietate, pentru a nu trezi anumite nervozități și anumite scepticisme care, latent, există și

care continuă să existe în ceea ce privește România. Spun asta nu ca reprezentant al unui partid de opoziție, ci ca reprezentant al unui partid care și-a făcut, cred eu, cu prisosință datoria și în aceste săptămâni și în aceste luni la Bruxelles pentru a facilita intrarea României în Uniunea Europeană cu începere de la 1 ianuarie 2007.

A doua chestiune: este mai mult decât probabil, chiar dacă se va păstra data de 1 ianuarie 2007, - și nu o să insist acum pe argumentele care se discută în cercurile europene – ca, pe anumite sectoare, să se activeze așa-numitele clauze de salvagardare sau de monitorizare sectorială. Or, activarea acestor clauze nu înseamnă numai un gest politic, ci înseamnă un gest politic cu serioase consecințe financiare. Adică e pe bani! Bani pe care îi vom plăti noi toți, pe care îi va plăti ultimul român, pe care îi va plăti societatea românească în ansamblul ei. Când se va face socoteala, s-ar putea vedea că, din această cauză, cel puțin pentru o etapă, de unde ne așteptăm să primim bani, vom veni cu bani de acasă pentru a susține acest succes politic și diplomatic al intrării în Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007. Încă o dată spun: datoria noastră, ca parlamentari aflați în opoziție, ca partid de opoziție, este aceea de a folosi toate pârghiile pe care le avem, toate contactele pe care le avem, toată inteligența din dotare și capacitatea de convingere pentru a-i determina pe cei care sunt sceptici cu privire la intrarea României – și nu sunt puțini aceia! – că România trebuie primită la 1 ianuarie 2007. Repet: cred că noi ne-am făcut cu prisosință datoria în această perioadă.

Însă ceea ce noi nu putem face, ca parlamentari și partid de opoziție, este să rezolvăm problemele care mai sunt de rezolvat, astfel încât intrarea noastră să se facă fără un preț suplimentar față de cel la care ne-am gândit până acum.

În fine, o ultimă chestiune pe care vreau să o spun este legată de unele critici făcute de domnul președinte Băsescu la adresa euro-parlamentarilor. Cred că o lectură atentă a criticilor făcute conduce la concluzia că președintele este nemulțumit pe parlamentarii din propriul său partid sau, mă rog, din partidul pe care l-a condus înainte de a deveni președinte. Nu vreau ca noi să intrăm în această dispută între președinte și parlamentarii PD sau euro-observatorii PD sau PNL. Nu vreau să intru în această dispută. Ceea ce vreau să subliniez este faptul că parlamentarii PSD și-au făcut cu brio datoria, că parlamentarii PSD au în acest moment în grupul

socialist, cu toate reticențele care apar, atât la nivelul unor delegații, cât și la nivel individual, un suporter declarat al intrării în Uniune la 1 ianuarie 2007. Pe de altă parte, as vrea să îl rog pe domnul președinte Băsescu să ne lase pe noi să ne facem treaba la Strasbourg și la Bruxelles, fiind convins că știm să ne facem treaba foarte bine. Suntem profesioniști. Știm ce avem de făcut acolo. În timp ce aici sunt multe scandaluri, noi acolo ne vedem de treburile noastre, dânsul să se ocupe ca în România să existe stabilitate politică, să existe coerență politică la nivelul executivului, astfel încât pașii care mai sunt de făcut să fie făcuți până la data la care trebuie. Nu cred că este cazul să se uite în curtea noastră, a parlamentarilor în general, a parlamentarilor PSD în mod special. Dânsul face parte din executiv, nu din legislativ, și este bine să vedem ce se întâmplă în ograda executivului în acest moment.

Închei aici. M-a rugat colega mea să fac o precizare necesară, pentru că au sesizat unii în presă că ar fi nu știu cine șeful delegației euro-parlamentarilor români la Parlamentul European. Precizez că nu există o delegație română la Parlamentul European, un grup de observatori români. Structura grupului român este așezată pe criteriul apartenenței politice la o familie politică sau la alta. Deci avem atâtă delegații politice românești câte partide politice importante sunt acolo, și delegația PSD este formată din 12 colegi dintre care și eu fac parte, și pe care am onoarea să îi conduc în acest moment. Asta nu ca rolul meu să fie mai important, ci ca nu cumva să se creadă că alții sunt responsabili pentru greșelile pe care le facem noi, nici măcar domnul Marinescu de la PD. Cu această eu închei.

Radu Podgorean:

Ați auzit prezentarea domnului Adrian Severin. Eu aș vrea să atrag atenția asupra unor lucruri care au fost mult mai serios subliniate la această întâlnire pe care am avut-o cu domnul comisar european Olli Rehn.

Domnia sa a făcut o distincție clară între două tipuri de clauze: o clauză generală, care înseamnă o clauză de amânare, pe care sperăm să nu fie nevoie să o exersăm și, cea de-a doua categorie, clauzele de salvagardare sectoriale. Este o distincție foarte importantă și cred că este benefic pentru România că ea a fost făcută, pentru că dacă prima ar însemna amânarea cu un an, celelalte pot face posibilă integrarea la termenul stabilit, dar cu unele zone în care vom fi, să zicem, mai puțin integrați.

A fost făcută de toată lumea, voit sau nu, o comparație între stadiul de pregătire al României și al Bulgariei. La fiecare țară au fost subliniate progresele, dar și problemele. Nu a fost vorba de un raport integral. A fost vorba, mai curând, de exemplificări și într-un sens și

într-altul. Pentru România, și aici vreau să insist mai mult, exemplificările la partea nerealizărilor au fost axate în special pe zona de agricultură și securitate alimentară. Cred că este relevant faptul că Olli Rehn, atunci când a ales un domeniu pentru a exemplifica probleme care persistă în pregătirea României, a ales acest sector. Probabil că l-a ales pentru că este o zonă în care avem probleme mai mari decât în alte domenii.

Vreau să spun că această distincție între clauza generală de amânare și clauza sectorială trebuie luată foarte în serios. Probabil că vor fi distincte momentele în care vom ști cum stăm cu aplicarea clauzelor. Dacă, în ceea ce privește clauza generală, raportul din 16 mai ne va spune clar dacă intrăm sau nu la 1 ianuarie 2007, în ceea ce privește clauzele sectoriale de salvagardare, probabil că o concluzie, și noi sperăm să fie așa, va fi formulată abia la raportul din octombrie sau noiembrie. Noi am făcut demersuri în grupul socialist, și grupul socialist și-a însușit acest punct de vedere, ca o hotărâre privind clauzele sectoriale să nu fie luată acum, ci abia în toamnă. Asta înseamnă că se mai dă României o șansă să mai rezolve din probleme.

Vreau să revin la clauzele pe zona agriculturii, una din zonele cele mai sensibile pentru România după momentul integrării, unde am putea suferi daune foarte serioase. Vorbim mai mult sau mai puțin despre avantajele și costurile integrării. Trebuie spus că aceste costuri ale integrării pot fi crescute dacă va fi nevoie de aceste clauze de salvagardare, pentru că asta ar însemna că în primele momente, atunci când este cel mai greu, agricultura românească nu va beneficia de sprijin financiar și în același timp va intra în competiție pe piața Uniunii Europene dezavantajată, în sensul că, în timp ce piața românească se va deschide total pentru produsele din Uniunea Europeană, este posibil ca produsele noastre să nu poată intra pe piața europeană. Sunt clauze posibile și, din păcate, stadiul actual ne dovedește că suntem departe de a evita posibilitatea impunerii lor. De exemplu, în ceea ce privește orto-fotografierea terenurilor, o procedură tehnică importantă pentru obținerea plăților directe, până în acest moment doar 30 la sută s-a realizat.

Trebuia să fie totul încheiat la sfârșitul lunii iunie. E puțin probabil să putem încheia la timp această procedură. La fel, sunt o serie de lucruri care țin de securitatea alimentară, de măsurile sanitar-veterinare, care ne conduc la ideea că e posibil să avem o clauză de salvagardare în acest domeniu. Asta înseamnă că exporturile noastre pe acest tip de produse vor fi limitate exact în momentul cel mai greu: la început.

Există o anumită detașare a actualei guvernări de agenda urgentă a integrării europene. Nu pot să nu subliniez faptul că există chiar și la Bruxelles o percepție a diferenței de agendă, între agenda politică internă din

România și agenda pe care spera Uniunea Europeană să o parcurgem până la integrare. Din acest motiv Olli Rehn a lăsat foarte clar să se înțeleagă că, dacă există o piedică importantă pentru integrarea la timp a României, ea poate veni din instabilitatea politică pe care toți o sesizează acum. Această instabilitate politică semnalează și o anumită incapacitate de a ne îndeplini la termen angajamentele. De aici, o așteptare foarte serioasă a comisarului, că în noiembrie va fi nevoie să se introducă măsuri de salvagardare sectoriale pentru România.

Din păcate, este clar: Ministerul Agriculturii este ministerul care are cele mai multe șanse să duca la asemenea consecințe neavenite. Cred că este bine să considerăm clauzele acestora sectoriale de salvagardare ca pe indicatori de performanță ai guvernării în aceste sectoare. Personal, consider că ar fi normal ca după raportul din noiembrie, miniștrii care răspund de sectoarele în care vom avea clauze de salvagardare să își asume răspunderea și să demisioneze, pentru că vor avea cert răspunderea pentru costurile pe care populația României le va suporta după integrare, pentru că în domeniile pe care le-au administrat nu au făcut ceea ce trebuiau să facă. Cred că măcar atât lucru ar trebui: ca acești miniștri care vor avea pe sectoarele lor clauze de salvagardare să își dea demisia.

Gabriela Crețu:

Se pare că, dintr-un anumit punct de vedere, decizia politică a intrării la 1 ianuarie 2007 a fost luată în Europa. Am spus „dintr-un anumit punct de vedere”. Asta înseamnă că sunt mai mulți pro-europeni și adepți ai largirii Europei decât sceptici. Atâta tot. Ei și-au făcut datoria, urmează să ne-o facem și noi. Din acest punct de vedere, am senzația că suntem tentați să devenim, din cauza optimismului, - căci există un anumit optimism și în rândurile opoziției, și în cele ale puterii; am luptat foarte mult pentru integrare! – să devenim orbi și surzi la ceea ce, de fapt, se spune în mod concret. Mie mi-a atras atenția în mod deosebit în discursul de luni al lui Olli Rehn, cel din fața Comisiei de politică externă a Parlamentului European, o anumită afirmație, pe care nici presa nu a remarcat-o pentru că nu există o sensibilitate în România la această problemă – o sensibilitate care, însă, există în Parlamentul European și o să îmi permiteți să vă spun care este cadrul la care mă refer.

De mai bine de o lună de zile, gestionăm cu multă greutate o anumită problemă privind imaginea României care apare mai ales în presa din Danemarca, din Austria, dar nu numai. E vorba de reluarea unei teme care nu mai era legată numai de imaginea României, și anume traficul de persoane. Pe televiziunile daneze a fost prezentat un film documentar făcut cu camera ascunsă la Bucu-

rești, în care un coleg de-al dumneavoastră, jurnalist, reușise să achiziționeze o fată de 16 ani, negociind cu multă ușurință. Nu servicii sexuale! Cumpăra pur și simplu persoana! Ziarele austriece sunt pline de asemenea cazuri, în condițiile în care Austria are președinția în exercițiu a Consiliului de Miniștri al Uniunii Europene. Problema s-a ridicat în cadrul comisiilor Parlamentului European, pentru că, spre deosebire de Comisia Europeană, care e formată din înalți funcționari, parlamentarii europeni se duc acasă. Trebuie să facă față presiunii propriului electorat, să explice de ce adoptă o anumită poziție și ce se întâmplă în realitate. Or, grupul socialist susține largirea și integrarea noastră la 1 ianuarie 2007. Asta este foarte clar. Pe de altă parte însă, grupul socialist, de exemplu, este inițiatorul marii campanii împotriva traficului de ființe umane și a sportului curat, campanie legată de campionatul mondial de fotbal. În aceste condiții e clar că nu poate să fie incoerent.

Trebuie să dea răspunsuri corecte despre ce se întâmplă, de fapt, în România. Am făcut interpelări la ministrul nostru de interne. Nu a răspuns la interpelări. Observ că nici o reacție din partea puterii nu este pe această linie, dar, cu îngrijorare, mai observ și altceva: în discursul lui Olli Rehn se spune, textual, că „traficul de ființe umane rămâne încă o problemă pentru România”. În raportul de țară din 2004 și din 2005 nu mai apăruse această problemă. E clar că și asupra Comisiei Europene presiunea cetățenilor și a populației europene există deja, de vreme ce s-a simțit obligată să remarcă acest lucru. și atunci, prin dumneavoastră, încercăm să atragem atenția autorităților române că această problemă există, nu trebuie să o negăm, și că trebuie să facem noi pași din interior pentru a o rezolva. Nu putem să îi păcălim! E ușor de demonstrat, a demonstrat-o colegul dumneavoastră.

O altă problemă pe care o gestionăm cu mare dificultate este cea legată de comunitatea rromă. Noi scriem foarte mult despre relațiile noastre cu minoritatea maghiară. Cred și știm că nu asta este problema. În schimb, există, tot pe Capitolul „Afaceri Interne și Justiție”, o problemă pe care noi o avem în ceea ce privește integrarea minorității rome și în ceea ce privește imaginea pe care comunitatea rromă, o parte a ei, o dă pentru România – doua părți ale comunității rome, pentru că există o parte a societății civile rome extrem de activă în Europa, pe fondul „Decadei rromilor” – există „Deceniul rromilor”, dedicat soluționării problemelor acestei comunități în întreaga Europă – e foarte prezentă, inclusiv în Parlamentul European, prezentând situații reale, dar uneori unilaterale. Pe de altă parte, există la nivelul cetățeanului o percepție pe care și noi, uneori, o sprijinim inclusiv prin presă. Măine este sărbătoarea comunității rome și cred că poate și presa ar putea să

dea un semnal că în România facem lucrurile care trebuie făcute, că și Guvernul trebuie să se implice în dezvoltarea de programe, pentru că acele probleme ale unor cetățeni români – și ei sunt cetățeni români! – să fie rezolvate, iar, pe de altă parte, imaginea României să fie protejată de permanenta transmitere din interior și, repet, uneori pe foarte bună dreptate, a unor elemente legate de întâmplări nefericite care au avut loc în legătura cu comunitatea rromă. Nu trebuie să vi le povestesc, sunteți oameni de presă și deseori le puneți în valoare, uneori poate nu în sensul în care ar trebui să fie, și anume: trebuie programe concrete guvernamentale, împreună cu membrii comunității respective, împreună cu toți cei implicați, pentru ca aceste probleme să fie rezolvate. Am redus problemele României legate de Capitolul 24 „Afaceri Interne” doar la cele legate de lupta împotriva corupției. Dacă suntem onești, recunoaștem

că avem o problemă, că trebuie să luptăm împotriva acestei probleme, dar citim și ce spune Olli Rehn: se așteaptă ca aceste demersuri preliminare să fie confirmate și probate. Se așteaptă ca tratarea corupției să nu se mai facă la nivel declarativ, ci să se ajungă la rezultate concrete, cum ar fi „achitări, condamnări sau decizii de neîncepere a urmăririi penale”.

Ca să revenim la situația de fapt, dacă Europa își face într-un fel datoria, acea parte a Europei care susține lărgirea, și noi trebuie să fim onești cu noi înșine, să ne rezolvăm problemele, pentru că altfel oricând se poate invoca că ne putem afla în acea situație în care să se spună că amânarea e de dorit sau să se activeze clauze importante care să aibă efecte negative tot asupra noastră, să devenim contributory și nu beneficiari ai fondurilor, pe care le așteptăm cu toții ca să mai rezolvăm probleme ale societății românești.

“Nu există negocieri între PSD și PD”

(8 aprilie 2006)

Referitor la declarațiile domnului Teodor Atanasiu privind ruperea Alianței D.A. din cauza negocierilor dintre PD și PSD pentru refacerea FSN. PSD își exprimă nedumerirea față de ultimele declarații ale președintelui PNL Alba, dl. Teodor Atanasiu cu privire la presupuse negocieri PD – PSD care ar sta la baza ruperii Fostei Alianțe D.A. **Nu există astfel de negocieri și nici intenții de a demara asemenea negocieri.**

PSD consideră că Alianța D.A. trebuie să-și ducă crucea până la capăt. “Fosta” Alianță D.A. a venit la guvernare prin minciună și manipulare și se destramă la fel. Termenul de garanție al iluziilor oferite oamenilor a expirat. Au promis cetățenilor că vor trăi mai bine și, după aproape 500 de zile de guvernare, cei care trăiesc mai bine sunt doar clienții politici din grupurile de

interese care căpușează puterea portocalie.

PSD este un partid prea mare pentru a se strecura pe ușa din dos a guvernării. Noi vom reveni la guvernare, prin votul popular, pentru a pune în aplicare programul nostru social-democrat, Proiectul nostru de Societate care stabilește un nou Contract Social între stat și cetățeni.

PSD a început marșul spre o guvernare social-democrată în folosul majorității. PSD nu se va opri până când nu va repune în drepturi acest tip de guvernare, cu sprijinul majorității sfidate de către Alianța Răului.

Marius Lazăr,
consilierul politic al președintelui PSD

De ce sunt ținute secrete anexele referitoare la bani publici?

(9 aprilie 2006)

Publicarea doar a unei părți din contractul renegociat cu firma Bechtel pentru construirea autostrăzii Transilvania nu a adus lumină în ceea ce privește sumele efective pe care statul român le va suporta din buget pentru acordarea avansului anual de 30%.

În afara aspectelor cunoscute de câteva luni și a așa ziselor economii, nu avem nici un alt element care să ne spună concret cât va plăti statul român și mai ales pentru ce.

Majorarea avansului inițial, de la 10 la 30%, aduce un prejudiciu mult mai mare statului, de aproximativ 750 milioane de euro.

Dacă în contractul inițial, avansul era plătit din împrumuturi externe, fără dobândă și în cuantum de 10%, în contractul renegociat, statul român este obligat să acorde anual avansul majorat la 30% din valoarea lucrărilor.

La începutul acestui an, primul ministru Călin Popescu Tăriceanu, ne amțeța cu suma de 300 milioane de euro, sumă ce va fi acordată firmei Bechtel, în acest an, pentru demararea lucrărilor la de acum faimoasa auto-

stradă București-Brașov-Borș. Ori, în bugetul de stat pe anul acesta, aprobat de Parlamentul României, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului nu dispune decât de o sumă infimă, care ar permite construirea unui singur kilometru de autostradă.

Se pun, firese, o sumă de întrebări la care atât primul ministru, dar mai ales ministrul Gheorghe Dobre, ar trebui să răspundă: de ce sunt secrete în continuare anexele cu sumele ce vor fi acordate firmei Bechtel de la bugetul de stat? Oare nu pentru că acestea sunt mult mai mari și ascund, de fapt, realitatea? De unde va fi luată suma de 300 milioane de euro, mult mai mare decât așa zisa economie de 126 milioane, pentru acest an? De ce suntem în continuare mințiți și induși în eroare? Vom avea măcar un kilometru de autostradă anul acesta?

Dincolo de toate aceste aspecte și întrebări, criza continuă, iar minciuna, demagogia și populismul nu țin loc de autostradă.

Departamentul Transporturi și Comunicații

Conferința de presă susținută de domnul Cristian Diaconescu, purtător de cuvânt al PSD, doamna Rovana Plumb, vicepreședinte PSD, doamna Cornelia Gârboni, președinte al Departamentului pentru protecția mediului, și de domnul Marius Lazăr, consilier politic al președintelui PSD

(9 aprilie 2006)

Cristian Diaconescu:

Bună ziua și vă mulțumesc pentru prezența dumneavoastră la conferința Partidului Social Democrat. Am plăcerea să vă anunț că această conferință de presă va fi susținută de doamna vicepreședinte a Partidului Social Democrat și, în același timp, președinte al Organizației de Femei, doamna Rovana Plumb, de doamna Nicoleta Garboni, președinte al departamentului pentru protecția mediului și de domnul Marius Lazăr, consilier politic al președintelui Partidului Social Democrat. Vă rog să îmi permiteți însă ca, înainte de a-i ruga pe colegii mei să intervină, să mă refer la câteva aspecte legate de viața politică din România în aceste zile. Cred că este clar pentru toată lumea faptul că în legătură cu guvernarea în România am ajuns în acest moment într-o

situație dramatică. Nu ne mai întrebăm în aceste zile cum se guvernează și dacă în România mai avem guvern. Multe voci au afirmat în ultima perioadă faptul că Partidul Social Democrat s-ar afla în negocieri cu alte partide...i-am auzit pe cei de la PNL că am negocia cu PD, în ideea participării la guvernare. Toate aceste afirmații în opinia noastră nu sunt decât încercări stângace de a explica tensiunile din alianță. Social-democrații au afirmat răspicat încă de la începutul anului 2005 faptul că o coaliție constituită în modul în care s-a făcut, pe un compromis post-electoral, nu poate funcționa. Din păcate realitatea ne confirmă că Partidul Social Democrat a avut dreptate.

Actuala coaliție aflată la guvernare este falimentară și nu o spunem numai noi ca demers politic, o spun cetățenii României, marea lor majoritate înțelegând din

facturi, din modul în care reușesc să își trimită copiii la școală, din ceea ce cuprinde coșul zilnic și modul în care inflația afectează viața românilor cât de eficientă și bună pentru societatea românească este actuala coaliție aflată la guvernare.

Doresc să subliniez foarte clar că Partidul Social Democrat nu v-a intra la guvernare pe ușa din spate. Vom avea o atitudine politică demnă, și nu vrem să ajungem cu orice preț la putere. Social-democrații vor governa România numai pe baza programului social-democrat așa cum acesta a fost validat de electorat. În acest moment, o spun răspicat, nu se poartă negocieri cu un alt partid, atenția noastră este concentrată pe construcția unei oferte de guvernare care să poată fi aplicată din primul moment al preluării responsabilității guvernamentale. Câteva elemente aș dori în continuare să le evidențiez în ceea ce privește parcursul integrării europene. Vreau să vă spun că în acest moment este aproape sigur faptul că indiferent dacă România și Bulgaria vor deveni membre ale Uniunii Europene la 1 ianuarie 2007, și ne dorim cu toții acest lucru, procesul de integrare va fi însoțit pentru aceste state de 3 clauze de monitorizare. Este vorba de o clauză economică, o clauză pe piața internă și o clauză, deja pe tema tradițională, justiție și afaceri interne. Evaluatorii europeni au fost în România și Bulgaria, au constatat ca mai exista probleme, de asemenea aceste probleme, dincolo de procesul politic de integrare europeană nu poate fi soluționat de guvernele celor 2 țări până la 1 ianuarie 2007 și atunci se pune din nou problema unei monitorizări. Ideea acestei monitorizări a apărut și înainte de integrarea celor 10, în 2004, dar guvernele țărilor respective au rezolvat problemele în așa fel încât cele 2-3 clauze să nu mai fie în final atașate integrărilor în Uniunea Europeană.

17 din 25 de state au finalizat procesul de ratificare. Franța, Germania, Austria și Danemarca au amânat ratificarea pentru după 16 mai, existând în opinia publică, mai ales din Franța, ideea accentuată ca luna noiembrie să fie avută în vedere sub aspectul finalizării unui punct de vedere concret în ceea ce privește România și Bulgaria. Ce înseamnă aceste clauze de monitorizare? Înseamnă o chestiune foarte simplă și în același timp destul de dureroasă. Este foarte posibil să ne integram politic în Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007 și să nu primim bani. Este foarte posibil să avem fonduri la dispoziție după o perioadă de un an, doi, dar România să își alinieze prețurile la nivelul celor din Uniunea Europeană, proces care va începe a doua zi după 1 ianuarie 2007. Ce poate să mai însemne? Comisia Europeană în acest moment, în zona de justiție și afaceri interne, găndește un mecanism care aproape cert se va aplica în Bulgaria, în România încă nu s-a luat decizia, privind excluderea participării guvernului la reuniunile care au ca temă cooperare judiciară, chiar dacă se va decide inte-

grarea. Totodată se mai are în vedere ca Uniunea Europeană să nu recunoască sentințele magistraților și să împiedice una sau ambele țări să încheie acordul în domeniul afacerilor interne.

Olie Rehn a spus la întâlnirea preliminară privind evaluarea procesului de integrare europeană a României și Bulgariei că nu se poate spune că ambele țări vor participa cu drepturi egale în proiectele de cooperare transfrontalieră. Toate aceste semnale sunt extrem de serioase. Vreau să vă spun că dincolo de orice discuție politică trebuie să avem în vedere că ne aflăm în România la jumătatea anului 2006, cu un deficit de 18 miliarde și cu o creștere a productivității muncii la jumătatea anului 2004. Înseamnă că în acest moment nu avem o creștere economică serioasă, ceea ce înseamnă că nivelul de trai va suferi și în continuare vor fi semne de întrebare în legătura cu capacitatea românilor de a suporta impactul integrării europene. Continui să cred că această integrare europeană este ceea ce trebuie României, din toate punctele de vedere, și ar fi bine dacă ar fi existat un aquis comunitar în ceea ce privește clasa politică din România care să fie implementat punct cu punct. Nu este din păcate cazul. În condițiile în care la 1 ianuarie 2007, practic, odată cu integrarea în Uniunea Europeană, România nu va mai beneficia de nici un fel de subvenții iar pe de altă parte nu reușești să asiguri o creștere economică corespunzătoare ca veniturile cetățenilor să crească în mod corespunzător, vom avea o problemă. La 1 ianuarie 2007 probabil ca vor fi foarte puțini politicieni în România care vor avea soluții.

Aș dori totodată să precizez un ultim aspect, este în mod clar necesar ca în acest moment chestiunile legate de agricultură și capacitatea de absorbție a fondurilor să fie rezolvată. Nu este numai un argument în favoarea unui demers politic pe care noi îl vom continua, și anume strângerea de semnături pentru demiterea ministrului Agriculturii. Este un semnal de alarmă pe care suntem obligați să îl tragem. În acest moment, în ceea ce privește agricultura și ministerul finanțelor și capacitatea de absorbție a fondurilor comunitare nu există în România nici o instituție abilitată în sens european pentru a gestiona acest proces. Repet nu există nici o structură în acest moment în România. În mod obiectiv fondurile europene nu pot fi accesate în mod egal din această perspectivă. Am văzut declarațiile comisarului pentru Agricultură, care a vizitat o fabrică de prelucrare a cărnii și o fermă de struți... Vreau să vă spun foarte serios, presiunea noastră dar și a opiniei publice, în opinia mea, trebuie să meargă în direcția identificării căilor prin care actuala guvernare, așa cum este ea, cum practic, de formă, se constituie în acest moment, măcar pe cele două domenii să își facă treaba în sens minimal.

Rovana Plumb, vicepreședinte PSD:

Va mulțumesc pentru participarea la aceasta conferința de presa care are ca tema „Ministerul Mediului între promisiunile din 2005 și realitatea din 2006”

Vreau să încep prin a exprima preocuparea și îngrijorarea PSD față de guvernarea țării. Este clar ca în acest moment avem două partide, PNL și PD, care se confruntă direct. După cum știți, debitele Dunării sunt în creștere, cotele de inundații sunt depășite în multe localități. În aceste, condiții președintele Traian Băsescu dă un semnal mergând în județul Tulcea cu ministrul Mediului și afirmând totodată în conferința de presa susținută ieri că nu știe ce face premierul.

Interpretez vizita la Tulcea a Președintelui cu ministrul Mediului ca pe un sprijin politic pe care Traian Băsescu îl acordă unui ministru aflat în pericol. Constatăm că avem doi Prim-miniștri care își dispută autoritatea asupra membrilor guvernului. Este clar că actul de guvernare este incoerent și de suferit, suferă cetățenii României. Cum poate Președintele să mențină coaliția până la 1 ianuarie 2007, dacă nu există o minimă colaborare cu premierul? Cum pot lucra miniștrii liberali, dacă diverși lideri ai acestui partid fac declarații războinice explicite la adresa Președintelui și a PD? Cum recepționează oficialii europeni această situație? Cu cine colaborează Doamna Ministru Sulfina Barbu, cu președintele sau cu premierul? În România orice situație care iese puțin din normal are nevoie de prezența președintelui:

- ca să se repare un pod, o șosea, o alunecare de teren este absolute nevoie de intervenția președintelui.

Rezultă că: ori singura persoană competentă din zona puterii este președintele ori nu există nici un fel de responsabilizare la nivelul guvernanților, astfel încât nimeni nu poate acționa până nu primește undă verde de la Cotroceni.

Revenind la problematica mediului constatăm că acest conflict intern se reflectă și în întârzierile pe care MMGA le înregistrează în activitate.

De la inundațiile de anul trecut guvernul a învățat lecții prezentate într-un document oficial. Iată câteva:

– au învățat că inundațiile din Olt și Teleorman, citez: „au fost cauzate de avarierea unor baraje mici, exploatare necorespunzător”, de aceea doamna ministru s-a gândit că este bine să-i califice pe paznici și să dea amenzi.

Întrebare: unde este strategia de prevenire a inundațiilor adoptate de PSD în 2004?

Guvernanții au mai învățat că, "în vederea îmbunătățirii capacității de răspuns a autorităților locale, au fost elaborate manualul prefectului pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații și manualul primarului pentru același management."

Probabil că doamna ministru gândește că atunci când vin apele, prefectii și primarii stau și citesc manuale.

Răspunsul nostru este: în primul rând sunt necesare investiții, pentru că avem nevoie de bani, bani pe care actualul guvern nu îi are și de aceea recurge la paleative, la manuale și amenzi.

Inundațiile nu se rezolvă cu manuale, ci cu acțiuni concrete dar mai ales măsuri preventive.

În al 12-lea ceas au instituit stare de urgență de gradul I în localitățile care sunt afectate.

La nivel local nu sunt alocate fondurile necesare sau cele alocate nu se pot accesa în timp util. Cu toate acestea, Guvernul se spală pe mâini și aruncă vina pe cei din teritoriu. Am sa va dau câteva exemple:

- În anul 2005, pe primul trimestru MMGA nu a fost în stare să cheltuiască sumele alocate de la buget, urmare a întârzierilor în lansarea lucrărilor de investiții, pierzând 90 de miliarde lei.

- Creditele externe contractate de guvernarea PSD de la BDCE nu s-au putut consuma în întregime deoarece nu s-a asigurat componenta locală și nu s-au putut astfel face tragerile. Astfel stagnează lucrările privind:

- amenajarea Someșului mic pe sectorul Cluj + Dej,
- amenajarea Someșului mic din municipiul Cluj
- stabilizarea digurilor pe Mureș în dreptul societății Azo Mureș
- lucrările în bazinul hidrografic Olt și pe Râul Negru.

- Pentru lucrările de atenuare la Dâmbul în județul Prahova și la Snagov nu s-au făcut nici până în prezent licitațiile, înregistrându-se o întârziere de peste un an.

- Nu s-au finalizat licitațiile de proiectare pentru implementarea proiectului cu Banca Mondială început de PSD care înregistrează o întârziere de un an.

- Anul trecut după inundații s-a adoptat o Hotărâre de Guvern cu 12 lucrări pe Bega, Bârzava și s-a obținut un împrumut de 8 milioane de la Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei. Aceste lucrări nu s-au finalizat pentru că era nevoie de 40 milioane Euro.

Tragem acum un ultim semnal de alarmă și asupra respectării angajamentelor adoptate în procesul de aderare la cap. 22 Mediu.

Neîndeplinirea angajamentelor asumate nu va duce la activarea clauzei de salvagardare, dar va genera plata unor penalități de câteva sute de mii de euro pe fiecare zi de întârziere.

Doamna Cornelia Gârboni, care este președinta Departamentului de protecția mediului va prezenta cele mai acute probleme pe capitolul 22.

În concluzie: Guvernul zice că a învățat lecțiile dar nu și-a făcut temele.

În acest moment nu vrem să facem o critică demagogică, acordăm Ministrului Mediului un răgaz pentru gestionarea inundațiilor, fără a considera însă ca o scuză pentru incoerență și incompetență.

Acordăm Guvernului un cartonaș galben dar îl avertizăm că dacă o singură viața va fi pusă în pericol, vom cere demisia întregului Guvern.

Nu putem uita că la inundațiile de anul trecut au murit 76 de oameni, că în epidemia de rujeolă au murit 11 nou-născuți, iar de curând un copil de numai 4 ani s-a înecat din cauza indolenței și incompetenței guvernanților.

Cerem guvernului să prezinte un raport public privind cheltuirea banilor alocați pentru înlăturarea efectelor inundațiilor.

Sunt prea multe cruci numai pentru un an de mandat. Mulțumesc și aștept întrebările dumneavoastră...

Cornelia Gârboni, președinte Departamentului pentru protecția mediului:

Am să prezint câteva aspecte legate de Stadiul implementării angajamentelor asumate de România în procesul de aderare la Uniunea Europeană.

Față de angajamentele asumate, în acest moment România este în întârziere. Acest lucru se datorează în primul rând lipsei de capacitate administrativă și a hăosului existent în structura ministerului și a Agenției Naționale de Protecția Mediului. Am să mă refer la două secțiuni.

1. La secțiunea Controlul poluării industriale, unde România are cartonaș roșu:

– autoritățile de mediu sunt în întârziere cu emiterea autorizațiilor integrate, cu preluarea BAT-urilor (cele mai bune tehnologii disponibile) ceea ce determină agenții economici să nu poată depune solicitările la timp.

Graba strică treaba. Fiind în criză de timp, autoritățile acceptă depunerea documentației oricum ar fi ea întocmită. Atragem atenția că, după o perioadă de timp, chiar după integrarea României, experți din UE vor verifica autorizațiile integrate emise, existând astfel riscul de plată a unor penalități. Totodată, există și riscul ca acești mari poluatori să polueze în continuare, cu autorizație integrată cu tot.

– Dar aspectul cel mai grav este unul neconsemnat încă de UE, și anume faptul că nu se realizează nimic din graficul de investiții negociat pentru fiecare instalație din cele 716 câte au fost inițiale. Exemplele de consemnat în acest sens sunt cele din industria termoenergetică, din industria metalurgică, petrochimică etc. Aceste întârzieri vor avea drept consecință închiderea unor obiective, adică șomaj și sărăcie, sau plata unor penalități de întârziere, care înseamnă de fapt noi pagube economice, de care actuala guvernare nu pare să țină seama.

2. Secțiunea Managementul deșeurilor, capitol întârziat exclusiv din vina autorităților. Guvernul PSD a fă-

cut toți pașii care trebuiau făcuți. Din păcate construcția celor 50 de depozite zonale de deșuri menajere. Suntem în aceeași situație ca și în decembrie 2004, dar nu numai că nu s-au mai promovat proiecte noi, ci s-au blocat și cele care erau în curs de realizare. Astfel, incompetența și dezinteresul autorităților va atrage pentru toți cetățenii plata unor penalități pentru care nu au nici o vină, doar că trăiesc într-o țară în care amatorismul și interesul personal primează pentru cei care din păcate ne conduc.

3. La secțiunea Legislație orizontală cel mai important aspect este legat de lipsa de transparență a autorităților față de informația de mediu, cerință subliniată de către Uniunea Europeană. Acest lucru care se poate vedea și de pe paginile web ale MMGA și ANPM, care nu sunt actualizate. Mai mult decât atât, ANPM București nu are pagina web funcțională. Ca simplu cetățean, trebuie să fii un adevărat Sherlock Holmes ca să afli o informație de mediu.

Faptul că ministerul cheltuie lunar o mare sumă de bani, peste un miliard, pentru tipărirea unei reviste care s-ar vrea de mediu, dar este de fapt doar cu poze de «familie» a celor care controlează sistemul în acest moment și nu cu informații care ar fi necesare cetățenilor pentru a înțelege și participa la tot ceea ce înseamnă mediu.

Chiar din primul număr al revistei sus-amintite se făcea referire la regiunile de mediu din țară fără ca autorii revistei să cunoască numărul acestora și județele aferente.

Întârzierea implementării angajamentelor asumate de România se datorează și lipsei de coordonare între ministere. Deși există un Comitet Interministerial înființat de Guvernul PSD, acesta s-a reunit doar o singură dată, în anul 2005. Nu se realizează coordonarea între Ministerul Mediului și alte ministere.

1. Cu Ministerul Integrării: a fost lansat programul Phare-CES 2004-2006 prin care au fost alocate 24 de milioane de euro pentru gestionarea deșeurilor în țară. Programul se adresează primăriilor locale.

Necunoscând costurile și termenele de implementare a Planului Național de Gestionare a Deșeurilor, Ministerul Integrării a hotărât ca acele primării care au externalizat (concesionat) serviciile de salubritate să nu poată participa la acest program.

Atragem atenția că 90% din primăriile orașelor au concesionat aceste servicii. În condițiile în care majoritatea stațiilor de transfer trebuie realizate în aceste localități, și în condițiile în care ni s-au pus la dispoziție acești bani, România nu le poate realiza. Să înțelegem că Ministerul Integrării dorește ca 90% din cei 24 de milioane de Euro să fie returnați?

2. Cu Ministerul Finanțelor: referitor la programele care pot fi accesate pentru obținerea de finanțări externe, consiliile din localitățile mai mici nu dispun de sume

suficiente necesare cofinanțării.

3. Cu Ministerul Sănătății: conform angajamentelor, deșeurile spitalicești periculoase trebuie incinerate. Spitalele nu au fost dotate cu incineratoare proprii, iar acolo unde există incineratoare zonale, deșeurile spitalicești sunt incinerate doar parțial. Aceasta deoarece Ministerul Sănătății nu a făcut o normare a deșeurilor rezultate din spitale, clinici, dispensare etc. Deci nu pot fi controlate, majoritatea ajungând în rampele de deșeuri menajere, punând în pericol sănătatea oamenilor.

4. Cu Ministerul Agriculturii și Administrației.

Retrocedările de terenuri în parcuri și arii protejate se fac fără impunerea de condiții speciale conforme cu regimul acestora.

5. Administrația Fondului pentru Mediu nu își corelează sesiunile de licitare a proiectelor prin care se pot cofinanța alte proiecte cu sesiunile propuse de Ministerul Integrării.

Pe scurt acestea sunt elementele pe care mă vrut să le spun, bineînțeles sunt foarte multe aspecte legate de momentul actual și de anul 2007.

Marius Lazăr, consilierul politic al președintelui PSD:

Vă spun și eu bună ziua și vreau să vă mulțumesc pentru efortul pe care îl faceți duminică de duminică pentru a fi alături de noi la conferințele de presă ale Partidului Social Democrat. Numele meu este Marius Lazăr și sunt consilierul politic al președintelui Mircea Geoană. În aceasta calitate am să vă prezint un punct de vedere care este validat de președintele Mircea Geoană în legătura cu gestul pe care președintele României, mai exact infracțiunea pe care președintele României a comis-o imediat după sărbătorirea calificării echipei de fotbal Steaua București în semifinalele Cupei UEFA.

Apreciem că gestul președintelui Traian Băsescu de a-și conduce mașina sub influența alcoolului este unul deosebit de grav.

Acest gest prin care președintele României aduce o gravă ofensă instituției prezidențiale și opiniei publice ne arată tuturor trei lucruri:

1. Președintele României se consideră în continuare Cezarul acestei țări, omul atotputernic al României, a toate-făcător și a toate desfăcător în politica românească. Se crede mai presus de lege și de cetățenii cărora, conform Constituției, le este egal în drepturi și obligații.

2. Traian Băsescu este duplicitar și labil. Nu spune ceea ce gândește. Nu crede în ceea ce spune. Nu este consecvent cu acțiunile și deciziile sale. După ce a lansat campania națională pentru prevenirea accidentelor rutiere, Băsescu nu are nici o rezervă în a se urca la volan în evidentă stare de euforie bahică în văzul întregii națiuni.

3. Traian Băsescu încearcă să deturneze atenția opiniei publice de la eșecul guvernării și de la gravele erori de politică internă și externă pe care le-a comis în cele aproape 500 de zile de mandat mandat prezidențial. Încearcă să facă acest lucru prin exerciții de manipulare gen “promovarea carismei de cârciumă”, prin folosirea sprîi-ului mediatizat.

PSD consideră că modelul de președinte pe care Traian Băsescu îl arată azi societății românești, autoritarist, profund partizan, înclinat către nesocotirea legii și către vicii riscă să afecteze dezvoltarea rapidă a unei mentalități de tip european în straturile profunde ale societății românești.

Prin precedentul creat, Traian Băsescu aduce grave prejudicii de imagine instituțiilor publice în interiorul și în afara țării, idei de supremație a legii în România.

Mii de șoferi români care au comis aceeași infracțiune ca și Traian Băsescu au fost pedepsiți prin ridicarea permisului pentru o perioadă de cel puțin un an. Unii dintre ei și-au pierdut chiar și locurile de muncă din această cauză. Unii dintre ei și-au pierdut libertatea. Alții, chiar viața, sau au provocat adevărate drame umane. Cred că sunteți de acord cu mine, și dumneavoastră și opinia publică că în acest moment acești oameni nu se pot simți altfel decât jigniți, umiliți, călcați în picioare, sfidați de nemăsuratul tupeu prezidențial și de instituțiile care permit desfășurarea lui fără limită. În consecință:

- PSD solicită președintelui României să recurgă la autodenunțarea sa și la gestul depunerii permisului de conducere la Poliție.

- De asemenea, solicităm președintelui Traian Băsescu să facă o declarație publică prin care să-și ceară scuze opiniei publice, tuturor victimelor accidentelor de circulație provocate de consumul de alcool la volan.

- În caz contrar solicităm instituțiilor abilitate, Poliției Române, să se autosesizeze și să ia, pe baza probelor evidente, măsura suspendării permisului de conducere aparținând cetățeanului român Băsescu Traian.

PSD apreciază că România nu merită să fie condusă și reprezentată sub influența alcoolului, de o minte guvernată adesea de stări bahice și post bahice. Dacă președintele are probleme cu alcoolul și nu se poate abține atunci când conduce (mașina sau țara) să vină în fața țării, să recunoască și să-și depună mandatul. Noi credem că în acest moment România are nevoie de minți lucide, are nevoie de solidaritate, are nevoie de judecați echilibrate, are nevoie de argumente pozitive și constructive și de mult bun simț, bun simț politic, bun simț civic și bun simț uman. Acesta este punctul de vedere pe care l-am prezentat, precizez ca este validat de președintele partidului Mircea Geoană.

„Gripa aviară a îngropat milioane de euro”

(10 aprilie 2006)

Isteria născută odată cu izbucnirea gripei aviare a permis anumitor ministere să se joace cu banii publici după bunul plac al miniștrilor și în funcție de numărul firmelor pe care le păstoresc, deviind atenția publică de la nerespectarea normelor legale privind măsurile de combatere a epizootiilor.

Așa se face că, Ministrul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării rurale, într-o foarte conștiincioasă “aplicare a programului de măsuri pentru situații de urgență”, a reușit să verse milioane de euro firmelor care asigură substanțele dezinfectante pentru combaterea gripei aviare.

Poate că așa fi fost îndreptățit să cred că măsurile sunt eficiente, dar nu pot să nu constat, odată cu trecerea timpului că, de fapt, episoadele de gripă aviară au fost și sunt mană cerească pentru firmele care desfac produse dezinfectante și, totodată, capital mediatic pentru un ministru jenant de incompetent, care dacă nu se ocupă de gripa aviară se ocupă în mod sigur de PSD.

Așa se face că, în anumite județe, se folosesc substanțe bactericide care nu au nimic de a face cu omorârea virusilor, dar au mare legătură cu afacerile pe care le fac directorii Direcțiilor Sanitare Veterinare județene, în marea lor majoritate protejați ai președintelui P.D. Emil Boc, unii luați în brațe de acesta, din barca scufundată a PNȚCD-ului.

În imensă neștiință și neținând seama de Ordinul 311/2001, care traspune o Directivă Europeană, Ministrul Insectă aplică pompieristic măsuri de combatere a gripei aviare al cărei agent patogen, virusul, nu se plimbă cu mașina dar poate fi vehiculat de păsările care nu pot fi controlate, de câinii, pisicile și celelalte animale

împotriva cărora nu s-a luat nici o măsură, nici măcar în focarele de boală.

Ministrul agriculturii ar fi trebuit să știe, chiar dacă este un simplu inginer silvic, că dozarea substanțelor, concentrația soluțiilor dezinfectante, tipul substanțelor folosite, echipamentele utilizate la operațiunile de dezinfectie, personalul care face dezinfectia, trebuiau controlate și îndeaproape supravegheate, dacă se dorea cu adevărat reducerea riscurilor apariției gripei aviare și nu numai virarea în conturile firmelor de apartament a unor sume importante de bani, fără ca organele abilitate, intens politizate, să se autosesizeze.

La polul opus al alianței, în partidul “supravegheat” de Emil Boc până revine șeful adevărat, alt ministru dispune de banii publici ca de proprii bani din buzunar. Încălcând flagrant legea, ministrul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Gheorghe Dobre, emițând ordine pe care nu le publică în Monitorul Oficial, preia acțiunea de pe drumurile naționale și căile ferate, doar cu scopul de a dirija milioane de euro în contul unui SRL din Iași, probabil al vreunei cunoștințe apropiate, membru marcant al Partidului Democrat cu doctrină populară.

Dincolo de efectele aproape nule ale măsurilor de combatere, rămâne un aspect foarte grav, pe care mass media ar fi trebuit să îl aducă în atenția opiniei publice: abuzul de putere și dirijarea banilor publici către grupurile de interese, sub paravanul acțiunilor de combatere a gripei aviare, care amenință acum și capitala.

Vladimir Alexandru Mănăstireanu,
deputat P.S.D, Circumscripția Electorală Tulcea

Declarația de presă a purtătorului de cuvânt al PSD, domnul Cristian Diaconescu, după ședința Biroului Permanent Național

(10 aprilie 2006)

În legătură cu ședința Biroului Permanent Național al Partidului Social Democrat, aș dori să vă informez asupra temelor discutate.

Biroul Permanent Național a propus începerea de astăzi a procesului străngerii de semnături privind introducerea subvențiilor în agricultură și, implicit, pentru demisia ministrului Flutur. Spun implicit pentru că activitatea domniei sale și a Ministerului Agriculturii este strâns legată de modul în care agricultura se prezintă, de situația dezastruoasă în care se află țărani și de modul în care comunitățile rurale au ajuns, practic, în pragul falimentului. O consecință imediată a faptului că subvențiile au fost retrase și că oamenii nu mai sunt ajutați în acest sens este faptul că 3 milioane de hectare sunt în pericol de a rămâne nelucrate.

Dacă vom avea o astfel de situație și 3 milioane de hectare nu vor produce cele necesare, dincolo de situația dezastruoasă din mediul rural, se va crea și un moment extrem de penibil în ceea ce privește integrarea noastră în Uniunea Europeană și anume fondurile europene care ar trebui să fie foarte mari în domeniul agriculturii nu vor mai fi date României. Țara noastră nu va mai beneficia de sprijinul în zona agricolă, așa cum acesta funcționează în toate țările Uniunii Europene. Totodată, constatând că tot ce s-a întâmplat în țară în legătură cu inundațiile și modul în care Guvernul a alocat fondurile pentru monitorizarea acestei situații, Biroul Permanent Național a cerut reprezentanților din teritoriu ai instituțiilor descentralizate și, în orice caz, ai tuturor aleșilor locali ai Partidului Social Democrat, să elaboreze imediat o evaluare a fondurilor intrate și întrebunțate privind combaterea consecințelor inundațiilor din acest an. Din datele pe care le deținem în acest moment, 90 % din fondurile alocate de Guvern au fost transmise prin încredințare directă unor firme, unor companii și unor societăți legate de clientela economică a celor aflați la putere.

Totodată, în mod total nelegal, sfidându-se dreptul comunităților locale, așa cum acesta este stabilit prin lege, prefecții așa-zis apolitici au întocmit liste cu localitățile care ar urma să primească ajutoare și în aceste liste jumătate dintre localități nu au cunoscut inundații! Practic, pentru a se pregăti pentru o campanie electorală timpurie, cei aflați la putere folosesc instituția prefectului care, repet, în acest moment ar trebui să fie apolitică și numai în serviciul comunității, în scopuri politice și în scopuri împotriva intereselor comunității.

Biroul Permanent Național a discutat, totodată, pro-

blema legii lustrației și a votului din Senat în legătură cu acest act normativ. Vreau să vă spun de la început cu toată sinceritatea, că în Partidul Social Democrat s-au exprimat opinii diferite în ceea ce privește poziția de principiu a partidului în această chestiune. Sunt două zone pe care trebuie neapărat să le precizăm. În primul rând, Partidul Social Democrat susține principiile morale generale care sprijină ideea de lustrație, de reglementare în România a situațiilor care țin de regimul totalitar și, mai ales, de incriminarea cât se poate de corectă și deschisă a celor care, într-un mod sau altul, au contribuit la perpetuarea regimurilor totalitare și a atitudinii brutale față de cetățeni înainte de 1989. Din păcate, acest principiu, cu o valoare etică fundamentală în ceea ce privește țara noastră și poporul român în pragul intrării sale în Uniunea Europeană, nu este servit de această lege pusă în discuția Parlamentului. Legea promovată de câțiva reprezentanți ai Partidului Național Liberal este în acest moment circumstanțiată și discutată chiar de președintele Partidului Național Liberal, care, văzând că o serie de colegi de-ai săi demnitari ar putea să fie la un moment dat puși în discuție sub aspectul principiilor consacrate de legea aflată în dezbateră parlamentară, se gândește să amendeze această lege. Acum, PNL-ul, cel care a promovat această lege, are în vedere ideea de a discuta cât se poate de larg, la nivelul societății românești o problemă atât de sensibilă care, într-adevăr, trebuie să se bucure de un consens național aproape total. În această situație, Partidul Social Democrat nu poate să își alăture votul în legătură cu legea, așa cum este ea în discuție acum în Parlament, pentru că această lege se îndepărtează de la principiile și valorile consacrate în ceea ce privește condamnarea și detașarea României de comunism și ceea ce s-a întâmplat atunci, ba aș putea spune că, în condițiile în care această lege are o serie de prevederi recunoscute de toți colegii ca fiind anti-constituționale sau chiar limitative în ceea ce privește aplicarea scopului legii la indivizii care au comis acte sau fapte în sprijinul regimului totalitar, creează posibilitatea unor contestații și unor delimitări vehemente care, în opinia noastră, contravin principiului general al legii.

Vom continua să condamnăm comunismul; vom continua să condamnăm tot ceea ce s-a făcut rău, greșit, înainte de 1990. și considerăm că în acest moment legea aflată în Parlament nu își atinge acest scop. De aceea, în perioada imediat următoare, Partidul Social Democrat este gata să participe la o discuție largă cu societatea

civilă, cu istoricii, cu celelalte partide care doresc să stabilim un cadru normativ adecvat privind consacrarea valorilor europene, consacrarea principiilor democrației și respectării drepturilor omului prin detașare de tot ce a fost rău și greșit înainte de 1990. Dar vrem ca pe baza acestui dialog să avem un act normativ consecvent, serios, care să respecte, pe de o parte, principiile și valorile care au fost grav încălcate în perioada comunistă, iar pe de altă parte, să respecte totodată drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor. Nu trebuie să uităm într-o astfel de analiză nici unul din domeniile care, într-o societate democratică, funcționează în echilibru. Și, mai ales, nu trebuie să avem un proiect de lege care să fie ulterior trecut în derizoriu, pentru că se pare că discută mai mult despre indivizi, unii aflați în diverse demnități publice sau politice în acest moment și mai puțin

despre principii. Încă o dată, vreau să spun, votul nostru împotriva acestei legi se referă la inconsecvențele, greșelile și prostiile, până la urmă, promovate prin acest text de lege și nu în legătură cu principiul. După părerea noastră, principiul detașării de comunism trebuie să rămână un element fundamental în societatea românească, pe care să-l dezbaterem corect și pe care să-l avem în vedere din punct de vedere normativ, dar într-un mod serios și transparent și nu într-o zonă care acum este derizorie. După cum spuneam, a coborât în ridicol, pentru că vrem să avem amendamente mai mult sau mai puțin detaliate în această lege, în funcție de faptul dacă aceste amendamente se referă sau nu la o persoană sau alta. Această dezbatere este contraproductivă și nu respectă o logică democratică și de funcționare a statului de drept.

Ministrul Mihail Hârdău - părintele mediocrității învățământului românesc

(11 aprilie 2006)

Rezultatele simulărilor la examenele de capacitate și bacalaureat confirmă un lucru: Mihail Hârdău este ministrul-accident care va intra în istorie drept părintele mediocrității învățământului românesc. Cele 17 luni de guvernare portocalie au însemnat pentru sistemul de învățământ din România: haos, violențe, epurări pe criterii politice, lipsă cronică de investiții, cea mai mare grevă a profesorilor după 1989, promisiuni aruncate la coș.

Incompetența, incoerența, incapacitatea managerială a celor doi miniștri ai educației și cercetării care au gestionat acest domeniu în ultimul an și jumătate au privat România de existența unui sistem consolidat de învățământ și formare profesională, capabil să răspundă prompt la cerințele unei societăți bazate pe competiție, să asigure consolidarea și chiar creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă, dezvoltarea economică, asigurarea coeziunii economice și sociale, calitatea în învățământ.

Partidul Social Democrat își exprimă îngrijorarea față de rezultatele foarte slabe obținute de elevii care au participat la recente simulări pentru examenele de capacitate și bacalaureat. În județe precum Iași, Vaslui și Buzău procentajul de promovabilitate a fost de doar 39 la sută, cel mai scăzut din întreaga istorie a învățământului local.

În aceste condiții, ne întrebăm cine se face vinovat de

această situație: sistemul sau elevii, ministrul sau dascălii? Răspunsul nu poate fi decât unul singur: dezastrul din învățământ este cauzat de ministrul Hârdău care și-a propus să reinventeze roata și să (re)reformeze un sistem pe care nu îl înțelege. Este inadmisibil faptul că proiecte bune, începute de PSD au fost abandonate doar pentru că au fost promovate în timpul guvernării noastre, deși beneficiarii direcți ai acestor programe erau elevii și studenții.

Cine răspunde pentru viitorul ratat al unor generații întregi? Considerăm lipsa de preocupare a actualului Guvern față de actul educațional de calitate o formă de genocid îndreptat împotriva viitorului României. Deși presa a semnalat în ultimele săptămâni rezultatele îngrijorătoare la simulările examenelor de bacalaureat și capacitate, ministrul învățământului dovedește nepăsare și dispreț față de copii și de părinții lor. Având în vedere că timpul rămas până la examenele de capacitate și bacalaureat este foarte scurt, iar situația nu mai poate fi îndreptată, nu pot să trag decât o singură concluzie: că domnul Hârdău este ministrul-accident care va intra în istorie drept părintele mediocrității învățământului românesc.

Ana Birchall,
secretar executiv PSD

“Termoficarea 2006 -2009”- un program guvernamental iresponsabil și neprofesionist

(11 aprilie 2006)

Producătorii de energie termică înregistrează la această dată restanțe mari la plată de la populație, iar datoriile față de bugetul de stat au crescut foarte mult.

În urma diminuării subvenției cu 33%, nu s-a realizat obiectivul propus de Guvern și anume o suplimentare în echivalent a sumelor pentru investiții în modernizarea sistemului centralizat de termoficare.

Prin OUG nr. 91/2005, Guvernul a dat o nouă lovitură de grație sistemului centralizat de alimentare cu căldură din România, acordând ajutoare bănești producătorilor și importatorilor de centrale termice, fără a pune vreo condiție de reducere a consumului și de eficiență energetică, încurajând debransarea și făcând imposibilă realizarea lucrărilor de modernizare angajate de autoritățile locale pentru producția de energie termică în sistem centralizat.

Consecințele acestei politici s-au făcut simțite în această iarnă, când facturile la întreținere s-au dublat. Pe lângă gafa uriașă de a achiziționa gazele naturale din import la prețul cel mai mare din Europa, a cărei responsabilitate revine exclusiv actualului executiv, se așteaptă în continuare o presiune suplimentară asupra nivelului facturii pentru încălzire și prepararea apei calde de consum ca o consecință a următoarelor măsuri ce vor fi întreprinse:

- internalizarea costurilor de mediu;
- eliminarea treptată până la sfârșitul anului a prețului național de referință;
- eliminarea subvențiilor.

Pentru a reduce efectul măsurilor mai sus menționate Guvernul aprobă prin Hotărâre de Guvern Programul “Termoficare 2006 - 2009 – calitate și eficiență”.

Prin art.7(1) al acestei Hotărâri de Guvern, Ministerul Economiei și Comerțului este obligat să transfere centralele electrice de termoficare către unitățile administrativ teritoriale, contrazicând principala teză a recenteii strategii de politici energetice pentru 2005 -2008, în

care se prevede unificarea principalilor producători de energie electrică și termică cu societățile producătoare de energie hidroelectrică. În principal se urmărește preluarea electrocentralelor de la București, vizându-se cifrele de afaceri ale acestora, fără însă a sufla o vorbă despre imperativa restructurare a RADET, singura regie rămasă nestructurată în ultimii 16 ani, la care procesul de contorizare inițiat în 2002 nu s-a finalizat nici astăzi.

Acest mod de acțiune prin care „ce se decide printr-un act normativ se contrazice prin altul”, este caracteristic actualului executiv și reflectă lipsa de coordonare din interiorul Guvernului.

Ideea susținerii financiare a proiectelor de reabilitare a sistemelor centralizate de termoficare a fost preluată de la Guvernul PSD, promovată în baza unor studii întocmite încă din anul 2003 în comun cu Banca Mondială și societăți de consultanță din Germania. Această strategie a fost vehement contestată de alianța DA pe parcursul anului 2004. Au fost antrenați în aceste acțiuni de contestare primarii Alianței, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, mijloace media, acuzând PSD de gândire comunistă pentru menținerea sistemelor centralizate, generatoare de pierderi uriașe dar și focar de corupție.

Acum, după ce l-a distrus, Guvernul dorește să susțină sistemul centralizat de termoficare. Este un exemplu tipic de iresponsabilitate, neprofesionalism și de acțiuni strict în numele cercurilor de interese, fără să se spună nimic de prețurile ce le vor fi impuse consumatorilor după ce i-au încurajat să cheltuiască zeci de milioane pe centrale individuale, contribuind decisiv la distrugerea sistemului centralizat în marea majoritate a orașelor din România.

**Departamentul de industrie și comerț,
președinte Iulian Iancu**

Guvernul a mințit din nou

(11 aprilie 2006)

În intenția sa de a-i convinge pe pensionarii din România că solicitările lor adresate Guvernului nu le-ar aduce nici un câștig, ministrul Gheorghe Barbu păcătuiește din plin prin eludarea întregului adevăr.

Este adevărat că unele pensii au fost majorate cu aproape 10 % la începutul anului 2006. Nu este adevărat că au fost majorate toate pensiile. Din păcate, aproape 2 milioane de pensii din sistemul asigurărilor sociale de

stat nu au beneficiat de această majorare, oricum nu în întregime. Mai exact, peste 1.300.000 de pensii nu au mai beneficiat de nici o majorare de la începutul anului 2005, iar alte 500.000 de pensii au primit o majorare medie mai mică de 4% la începutul acestui an. Deci, 2 milioane de pensionari fie nu au beneficiat de nici o majorare a pensiilor, fie au fost miluiți cu majorări microscopice, mult mai mici decât rata inflației. Acesta este motivul pentru care pensionarii reclamă reintroducerea mecanismului obligatoriu de indexare a tuturor pensiilor cel puțin cu rata inflației, urmând ca alte majorări să fie introduse ca urmare a dreptului pensionarilor de a beneficia – fie și parțial – de creșterea economică anuală.

Discursul domnului ministru Barbu este doar o stângace tentativă de manipulare a pensionarilor. Două milioane de pensionari au fost condamnați de Guvern, încă de la începutul anului, la scăderea nivelului de trai.

Este cazul ca Guvernul să dea dovadă de minimă responsabilitate și să-și reconsidere propriile hotărâri antisociale, asigurând majorarea egală a tuturor pensiilor și o creștere semnificativă a punctului de pensie, aflat acum la hotarul fărădelegii.

Elena Dumitru,
vicepreședinte al Departamentului de muncă
și protecție socială al PSD

Disprețul și indiferența puterii portocalii față de românii din Valea Timocului

(11 aprilie 2006)

1. Protejarea identității naționale și culturale românești din afara granițelor României, inclusiv la sud de Dunăre, ar fi trebuit să constituie o preocupare constantă și un motiv de acțiune continuă pentru guvernanții de la București. Care este situația în realitate?

2. Am luat recent la cunoștință faptul că Uniunea Serbia Muntenegru a ratificat Carta Europeană a limbilor regionale sau minoritare. În lista care include limbile regionale sau minoritare protejate de autoritățile de la Belgrad, depusă la Secretariatul Consiliului Europei în baza angajamentelor asumate la ratificarea Cartei, listă publicată pe site-ul organizației europene, figurează și limba română. Este vorba de o decizie corectă, care răspunde necesității prezervării identității românești din Serbia-Muntenegru, în condițiile în care în acest stat trăiesc circa 40.000 de români în Voievodina și alte câteva sute de mii de români, (așa numiții “vlahi”) în Serbia de Nord-Est (Valea Timocului).

3. Instrumentul de ratificare cuprinde însă și o declarație potrivit căreia <<termenii “teritoriul în interiorul căruia o limbă regională sau minoritară este practică” se referă la regiunile în care folosirea limbilor regionale sau minoritare este oficial în acord cu legislația națională.>> Ce ascunde această declarație aparent neutră rezultă din recenta luare de poziție publică a unui înalt oficial de la Belgrad. Ministrul federal pentru drepturile omului și minorităților naționale din Serbia-Muntenegru, Rasim Ljajić, informa că lista limbilor regionale sau minoritare protejate în acest stat ar urma să fie extinsă cu așa-zisă limbă vlahă, “la solicitarea comunității de

vlahi” care trăiește în această țară.

4. Despre ce limbă vlahă este vorba ne-o spun evoluțiile din ultima perioadă din același stat menționat. Înființarea recentă a unui Consiliu Național al așa-numiților vlahi din Serbia Muntenegru, cu acordul oficialităților de la Belgrad, paralel cu deja existentul Consiliu Național al Românilor din Serbia Muntenegru, creionează clar intenția atestării unei așa-zise identități vlahă, distinctă de cea românească.

5. Nu este prima încercare de acest fel și nici ultima, în Balcani. Identitatea românească în această zonă a fost contestată, descurajată sau intimidată, din diverse motive, de-a lungul istoriei. Niciodată însă, poate cu excepția perioadei comuniste, statul român nu a rămas pasiv la aceste provocări. Până la venirea la putere a guvernării portocalii.

6. Reamintesc că România a sprijinit constant până la începutul lui 2005 protejarea și afirmarea identității etnicilor români, indiferent de denumirea lor locală (români sau vlahi), ca cetățeni loiali ai statului Serbia-Muntenegru. Dialogul politic la cel mai înalt nivel cu partenerii de la Belgrad, dar și programele concrete în domeniul cultural, educațional, ecleziastic, mass-media etc, care i-au vizat atât pe românii din Voievodina, cât și pe cei din Valea Timocului, au constituit priorități pentru guvernul social-democrat. Acesta a salutat și sprijinit înființarea, în 2004, a unui Consiliu Național al Românilor din Serbia-Muntenegru, care cuprindea, pentru prima dată în istorie, și 4 reprezentanți din Valea Timocului, ca simbolică a identității culturale românești. Guvernul

social-democrat și-a asumat însă responsabilitatea să spună partenerilor de la Belgrad, amical dar ferm, că este inacceptabilă tolerarea sau stimularea unor forme de organizare paralele, care să ateste o identitate națională diferită de cea românească pentru vlahi, și că aceste gesturi le consideră “inamicale”

7. Ce se întâmplă cu actuala putere de la București după ianuarie 2005? A luat ea poziție oficială publică față de aceste evoluții inacceptabile? A afirmat ea că promovarea de către Belgrad, inclusiv în plan internațional a ideii unei identități diferite decât cea românească pentru vlahi este inacceptabilă pentru statul nostru? A comunicat acest lucru oficialităților de la Belgrad? A recurs ea la drepturile ce îi sunt conferite de Convenția de la Viena din 1969 privind dreptul tratatelor pentru a face o declarație în acest sens la momentul depunerii instrumentului de ratificare de către Serbia-Munteneștii a Cartei europene?

NIMIC DIN TOATE ACESTE!

Demagogia de tip electoral, cu care, de exemplu, Președintele Băsescu afirma în campania electorală că va lupta și pentru “românii din Timoc”, superficialitatea și indolența, lipsa de curaj a guvernului și structurilor

guvernamentale competente, între care strălucesc, între ghilimele, Ministerul Afacerilor Externe și Departamentul pentru Relațiile cu Românii de Pretutindeni, riscă să îngroape o istorie de secole și o tradiție culturală care au reușit să supraviețuiască până acum, în condiții adesea vitrege.

În numele PSD solicit guvernanților României să se implice rapid și ferm, pe canalele politice obișnuite, dar și public, pentru a salva situația atât cât se mai poate salva. Și, dincolo de retorică, să acorde un sprijin concret prin proiecte finanțate de la buget pentru românii din Serbia-Munteneștii, ale căror organizații neguvernamentale au fost obligate, după ianuarie 2005, să își închidă o mare parte din sediile în care funcționau, datorită dispariției sprijinului pe care altădată îl primeau de la București.

Domnilor guvernanți, incompetența și nepăsarea, dar și preocuparea ministrului afacerilor externe față de lustrarea propriei persoane, nu țin locul salvării identității naționale românești!

Titus Corlățean,
deputat

Afirmații incalificabile, care depășesc mandatul unui ministru al apărării

(12 aprilie 2006)

Afirmațiile lui Teodor Atanasiu (“România ar putea adăposti elemente ale scutului antirachetă”) depășesc mandatul unui ministru al apărării. În același timp arată foarte clar că actualul ministru nu cunoaște termenii în care a fost finalizat procesul de aderare a României la NATO.

Suntem datori să îi explicăm lui Teodor Atanasiu că instalarea unui scut antirachetă, care presupune o desfășurare de forțe nucleare, trebuie să facă obiectul unui consens național. De asemenea, discuția pe această temă trebuie să fie motivată de o decizie în cadrul Alianței Nord Atlantice.

Recentele declarații ale lui Teodor Atanasiu sunt in-

calificabile. În același timp, este inadmisibil că i s-a permis să facă asemenea declarații din postura de ministru al apărării.

Să nu uităm că actualul ministru s-a remarcat de la începutul mandatului său prin afirmații de acest gen.

Cu toate acestea, primul ministru și președintele României se încapățânează să-l mențină în funcție, încurajându-l astfel să periclitizeze poziția României în relațiile cu partenerii externi.

Cristian Diaconescu,
purtător de cuvânt al PSD

Eugen Nicolăescu, omul care vorbește mult și nu face nimic

(12 aprilie 2006)

Ministrul efemer al sănătății Eugen Nicolăescu se joacă cu destinele bolnavilor din România. După ce a promovat mult trâmbițata “reformă” a sistemului de sănătate, în realitate un set de măsuri fără noimă și fără perspectiva eficienței, “ministrul contabil” aruncă vorbe goale și promisiuni seci într-un total dispreț față de cetățeni.

Într-o interpelare adresată în luna octombrie a anului trecut semnalăm situația dramatică în care se află serviciile de ambulanță din județul Brașov și îi solicităm ministrului sănătății prezentarea unei strategii de remediere și luarea rapidă de măsuri. Răspunsul său filozofic a fost că pentru anul 2006 se are în vedere realizarea unui Program Național pe asistența Medicală de Urgență, care să prevadă sumele necesare pentru schimbarea parcului auto a serviciilor de ambulanță, inclusiv în județul Brașov.

În martie 2006, printr-o interpelare, am solicitat ministrului sănătății informații concrete privind stadiul de realizare al planului mai sus menționat și am cerut să specifice care este suma ce ar trebui să revină Serviciilor Publice de Ambulanță din județul Brașov.

Răspunsul face parte din același registru al vorbelor

goale și al veșnicelor promisiuni lipsite de substanță: ministerul intenționează derularea Programului Național de Asistență Medicală de Urgență, etc, etc, etc. Nu sunt prezentate nici un minimum de date obiective, reale, perceptibile, care să poată susține o acțiune palpabilă de rezolvare a problemelor Serviciilor Publice de Ambulanță legate de parcul auto.

Mult trâmbițatul demers se află, ca de altfel majoritatea proiectelor ministeriabilului, în stadiul de intenție.

Nu trebuie să ne mire această atitudine, pentru că miniștrii Alianței “Departa de Adevăr” manifestă în continuare aceeași nepăsare și dispreț față de cetățeni, oferind soluții teoretice, ipotetice la problemele concrete și adesea dramatice cu care românii se confruntă.

Solicit ministrului sănătății, în al 12-lea ceas, soluții concrete și rapide pentru probleme concrete ale cetățenilor României. Parcul auto învechit al Serviciilor Publice de Ambulanță din Brașov poate și trebuie înnoit rapid, cu voință politică și bani de la buget, nu cu minciuni portocalii!

Titus Corlățean,
deputat

Poziția Guvernului generează situații discriminatorii

(13 aprilie 2006)

Aducem la cunoștința opiniei publice faptul că, în dezbaterile în plen asupra proiectului de Lege pentru aprobarea OUG nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, reprezentanții Guvernului au respins amendamentele comisiei care eliminau prevederile discriminatorii pentru unele categorii de părinți și copii. Prin această atitudine, pe de o parte, nu se asigură respectarea promisiunilor din Programul de Guvernare pe perioada 2005 –2008, de la capitolul privind Politica de Protecție Socială și, pe de altă parte, nu sunt respectate drepturile parentale ale persoanelor care locuiesc în mediul rural și care nu câștigă venituri impozabile din activitatea agricolă.

Considerăm că amendamentele formulate sunt necesare pentru ca de drepturile prevăzute pentru susținerea familiei să beneficieze toți părinții care au în îngrijire copii mici, precum și ca toți copii în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în situația persoanelor cu handicap, să primească alocația de stat în valoare de 200 lei. Cu

toate că finanțarea măsurilor de susținere a familiei cu copii se asigură din bugetul de stat și nu sunt de natură contributivă, reprezentanții Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei nu consideră oportun ca părinții studenți și agricultori să primească sprijin financiar pentru creșterea copiilor, cu toate că aceste categorii au poate cele mai modeste resurse pentru susținerea familiei.

Apreciem că poziția Guvernului în ceea ce privește extinderea măsurilor de protecție socială a familiilor cu copii la toate categoriile de persoane, ce au sau nu venituri impozabile, generează situații discriminatorii și defavorizează în special părinții și copii din mediul rural.

Minodora Cliveti, deputat PSD,
președinta Comisiei pentru egalitatea de șanse
pentru femei și bărbați

Mihail Hărdău, vinovat de neacordarea burselor pentru copiii din mediul rural

(13 aprilie 2006)

Ministrul-accident, Mihail Hărdău, vinovat de neacordarea burselor pentru copiii din mediul rural. PSD propune acordarea de Burse de Solidaritate de 150 RON pe lună pentru elevii din zonele sinistrate.

Am primit foarte multe semnale, ultimele din județele Galați și Teleorman potrivit cărora bursele pentru copiii din mediul rural nu sunt plătite. Vina pentru această situație nu revine inspectoratelor școlare, ci exclusiv ministrului Educației, Mihail Hărdău, care are responsabilitățile manageriale, dar nu și capacitatea, și mai ales voința de a se ocupa de această problemă.

Copiii din mediul rural sunt discriminați de două ori de ministrul-accident aflat temporar în fruntea Ministerului Educației și Cercetării. De când și-a început mandatul, ministrul-accident Hărdău nu a derulat nici un program de îmbunătățire a calității educației în mediul rural, fapt care reduce șansele de reușită a elevilor de la țară, iar acum nu le acordă nici bursele de care au nevoie, în condițiile în care situația financiară a elevilor din mediul rural este mult mai proastă decât a celor din orașe. Poate domnul ministru Hărdău a fost prea ocupat cu evaluarea dezastrului rezultatelor de la simulările examenelor de capacitate și bacalaureat și nu a remarcat

că încă din vara anului 2005 în România au fost mii de sinistrați, inclusiv copii, care nu au mai putut să meargă la școală.

PSD propune Guvernului **acordarea de burse de solidaritate pentru copiii din zonele sinistrate, afectate de inundații. Familiile sinistrate, ale căror terenuri agricole au fost inundate, nu mai pot exploata pământul și, prin urmare, nu mai au resursele necesare pentru întreținerea copiilor la școală, fiind nevoiți să îi retragă de la școală.** Solicit public Ministerului Administrației și Internelor furnizarea unei liste complete cu toate familiile sinistrate care au copii la școală, astfel încât ministrul Mihail Hărdău, să-și facă datoria în al doisprezecelea ceas și să ajute elevii din zonele sinistrate să meargă la școală prin acordarea unei burse de solidaritate în cuantum de 150 RON.

Pentru a face un pas înainte pentru rezolvarea acestei situații **am declanșat o campanie de strângere de fonduri pentru acordarea a o sută de burse pentru copii din zonele afectate de inundații.**

Ana Birchall,
secretar Executiv PSD

Alba

● **1. Declarație politică a președintelui PSD Alba: Alianța D.A. Alba – o căruță hodorogită prin hârtoapele tranziției, cu vizitii care trag hăturile în direcții opuse!**

Constatăm că la aproape un an și patru luni de la alegerile parlamentare și prezidențiale, câștigate prin fraudare morală, minciună și dezinformare, Alianța Dreptate și Adevăr și-a arătat adevărata față hidoasă.

Din alianța portocalie, plină de promisiuni, aceasta a devenit Alianța Departe de Adevăr, Alianța Răului, Alianța Discordiei și Amăgirilor. Iar sloganul „Să trăiți bine” prinde viață doar pentru cei care ne guvernează, nu și pentru cei mulți, care au sărăcit și mai mult și care au ajuns la pragul sau sub pragul sărăciei.

Pe zi ce trece majoritatea electoratului constată că pe guvernanți nu-i interesează rezolvarea problemelor economice și sociale cu care se confruntă societatea românească. Pe guvernanți îi interesează adoptarea acelor măsuri legislative și administrative care să-i îmbogățească și mai mult pe cei bogați sau foarte bogați, neglijând interesul național sau problemele majorității populației, sărăcite. Legislația adoptată în domeniul retrocedărilor și despăgubirilor, legislația fiscală și mult lăudata cotă unică de impozitare sunt o dovadă a acestei politici.

Excesul ordonanțelor de urgență, ordonanțelor, adoptate de guvern, disprețul față de reprezentanții opoziției, asumarea răspunderii pe pachete de legi, de importanță vitală pentru cetățeni, fără ca acestea să poată fi dezbătute în Parlament, evidențiază o alianță arogantă, care încalcă principiile democratice de guvernare consacrate în Constituția României.

Evoluțiile din ultima perioadă din interiorul alianței ne confirmă faptul că aceasta este una conjuncturală iar partenerii ei sunt preocupați mai mult pentru rezolvarea problemelor lor și mai puțin cele ale majorității cetățenilor.

Atât Partidul Democrat cât și Partidul Național Liberal sunt preocupate pentru a-și consolida poziția în interiorul alianței, pentru a obține un scor electoral mai mare la viitoarele alegeri.

Cele două partide se află într-o concurență acerbă în acțiunea de racolare a aleșilor locali ai PSD și chiar a unor partide aflate la guvernare (primari, viceprimari, consilieri locali, consilieri județeni), precum și a unor personalități politice care lucrează în administrație, în unități economice sau instituții, în învățământ și sănătate.

Reprezentanții portocalii nu se dau în lături, recurgând la tot arsenalul puterii: șantajul, amenințarea sau mita politică!

În județul nostru Partidul Național Liberal acționează prin intermediul domnului prefect și al cabinetului acestuia, înțesat de liberali, atrăgând primari ai PSD sau fruntași ai PSD care au avut probleme cu legea sau promițându-le fonduri prin intermediul Agenției de Dezvoltare Regională 7 Centru și al Agenției Regionale SAPARD.

Iar Partidul Democrat se folosește din plin de domnul președinte al Consiliului Județean pentru a-i atrage pe aleșii locali ai PSD, promițându-le fonduri pentru repararea drumurilor județene și comunale sau pentru realizarea unor investiții publice

Concurența acerbă pe „piața racolărilor politice”, precum și concurența în administrația publică județeană și cea deconcentrată au cunoscut tensiuni tot mai accentuate, iar Alianța D.A. din județul Alba s-a destrămat în fapt. Aceasta chiar dacă de la nivel central cei doi parteneri ai alianței transmit mesaje de solidaritate sau de amenințare cu sancțiuni politice față de cei ce se angajează în dispute publice.

Conflictele dintre reprezentanții Partidului Democrat și cei ai Partidului Național Liberal din județul nostru au fost și sunt de natură să dăuneze cetățenilor și majorității unităților administrativ teritoriale.

În toată perioada guvernării portocalii județul nostru a cunoscut o recesiune economică, cu consecința scăderii nivelului de trai a majorității cetățenilor. De asemenea, s-a amplificat fenomenul migrației populației spre alte zone ale țării sau în Spania, Italia, Germania, Franța, Irlanda.

La fel ca în perioada 1997-2000, când țara a fost guvernată de CDR, și actuala Alianță D.A. se dovedește incapabilă să guverneze în interesul cetățeanului.

Și atunci, și acum, reprezentanții PD și ai PNL din fruntea județului nostru (liberali sau pediști), plini de orgoliu, au provocat numai certuri, acuzându-se reciproc de diverse neîmpliniri sau greșeli.

De aceea putem afirma cu convingere că Alianța D.A. se aseamănă cu o căruță hodorogită ce se zbate prin hârtoapele tranziției, condusă de doi vizitii, care trag hăturile în direcții opuse.

Pe zi ce trece electoratul se convinge că Partidul Social Democrat, cu toate greșelile făcute, a știut să guverneze mai bine, mai coerent, în folosul majorității cetățenilor. Creșterea economică pe baza căreia au crescut și veniturile populației, eliminarea vizelor în spațiul Schengen, intrarea în NATO și finalizarea negocierilor de aderare la UE sunt doar câteva exemple.

S-au făcut speculații din partea unor reprezentanți ai partidelor ce compun alinața, că în cazul destrămării acesteia Partidul Social Democrat se va alia cu PD-ul sau PNL-ul, pentru a forma o nouă majoritate parlamentară și guvernamentală, care să guverneze pentru restul

mandatului legislativ de patru ani.

Partidul Social Democrat dezmințe asemenea speculații. Considerăm că actualii guvernanți trebuie să-și ducă crucea până la capăt pentru ca electoratul român să se convingă de incapacitatea acestora de a governa responsabil în interesul României, a cetățenilor săi. (Biroul Permanent Județean al PSD, **președinte, av. Ioan Rus**).

● 2. Protest al consilierilor județeni PSD Alba: **Alianța se joacă cu banii cetățenilor**

Alianța D.A. tratează cetățenii județului în funcție de preferințe politice. Numai așa se explică de ce, recent, conducerea Consiliului județean Alba a convocat o întâlnire cu primarii și viceprimarii care sunt membri ai PNL sau PD.

Menționăm că de această întâlnire nu au fost înștiințați primarii și viceprimarii PSD, sau consilierii județeni PSD. Astfel, zecile de mii de oameni care sunt reprezentați de primari PSD, aleși democratic în iunie 2004, nu vor beneficia de același tratament cu cei a căror comunități sunt conduse de primari D.A.

Deși problemele sunt aceleași, ba chiar mai stricte în unele comunități conduse de social-democrați, actuala conducere a CJ Alba adâncește și mai mult discrepanțele sociale dintre cetățenii aceluiași județ.

Discuțiile privind distribuția fondurilor bugetare către comunitățile locale nu i-a inclus și pe reprezentanții PSD, fapt grav, care dovedește un caracter discreționar și pătimăș al reprezentanților D.A.

Le aducem aminte celor care vremelnic conduc județul că în iunie 2004 au jurat că vor face tot ce le stă în putință pentru binele întregului județ. În mod clar reprezentanți D.A. vor trebui să răspundă pentru trișarea zecilor de mii de cetățeni defavorizați de faptul că se aplică strategii de promovare a clientelei politice.

De altfel, în luna decembrie 2005, în pregătirea ședinței CJ pentru stabilirea bugetului, consilierii PSD li s-au înmănat documentele respective cu doar o zi înainte. Ședința s-a desfășurat la Blaj, în condiții improprii. Consilierul județean Ioan Florea, președintele Comisiei de Buget Finanțe, a semnalat atunci toate acestea, totuși, pentru bunul mers al lucrurilor, consilierii județeni PSD au votat bugetul, cu promisiunea din partea domnului Ion Dumitrel că la rectificarea acestuia se va ține cont de propunerile și amendamentele prezentate de aceștia atunci, acolo. Acest lucru nu s-a întâmplat, însă, până în prezent!

CJ Alba a monopolizat politic ATOPA, astfel, de acolo nu face parte nici un consilier județean PSD.

Sesizând caracterul politic dar și grave lacune în managementul administrației locale consilierii județeni PSD cer conducerii CJ Alba, dar și prefectului Cosmin Covaciu să dea dovadă de înțelepciune și să nu se joace cu banii cetățenilor. Ignorarea unui segment atât de im-

portant, cum este cel al aleșilor social democrați, sau constrângerea lor înspre a pleca din PSD, vor crea convulsii sociale grave și vor afecta bunul mers al administrației județene.

Astfel, ne simțim obligați de alarmantele diferențe dintre promisiunile portocalii și realitatea din teritoriu să inițiem un proiect de hotărâre privind destituirea conducerii Consiliului județean Alba în cel mai scurt timp. (Alba Iulia, 6.04. 2006, Grupul consilierilor județeni PSD Alba, **jurist Flaviu Predescu**).

● 3. Comunicat de presă: **La Abrud, curentul electric se plătește de trei ori pe lună!**

Dincolo de greutățile istorice cu care se confruntă de ani buni (șomaj ridicat, criza locurilor de muncă, izolarea și sărăcia), locuitorii din Munții Apuseni s-au pri-copsit recent cu o altă problemă, generată de această dată de o instituție reprezentativă a statului. Concret, este vorba de calvarul îndurat de foarte mulți cetățeni din orașul Abrud, care au atras atenția asupra anomaliilor create după implementarea noului sistem de facturare a energiei electrice către abonații casnici. Profund nemulțumiți, indignați și pe bună dreptate revoltați, abrudenii au descoperit cu stupeoare că o serie de facturi emise de S.C. Electrica S.A. conțineau de fapt consumul și seria contorului altor persoane decât cele pe numele cărora au fost eliberate. Mai mult, de-a dreptul șocant, există cazuri în care pe adresa aceleiași persoane au fost trimise chiar și trei facturi, cu consumuri și sume diferite, însă paradoxal aferente unei singure perioade de facturare.

Aceste situații de domeniul științifico-fantastic au determinat o stare de confuzie generală și au bulversat locuitorii orașului Abrud. Colac peste pupăză, pentru a-și rezolva problemele provocate de funcționarii S.C. Electrica S.A., abrudenii nevinovați sunt nevoiți să piardă timp și bani pentru a se deplasa la sediul societății din orașul Câmpeni, unde, din cauza procedurilor greoaie de rectificare, trebuie să aștepte ore în șir în picioare și în condiții improprii. Problema este cu atât mai delicată cu cât mare parte din acești cetățeni puși pe drumuri din cauza unor greșeli impardonabile sunt pensionari și cu sănătatea precară.

Sesizați de aceste aspecte nedemne unei economii de piață funcționale și normale, consilierii locali PSD din orașul Abrud solicită conducerii S.C. Electrica S.A. Alba să-și asume greșelile și să rezolve situațiile neclare referitoare la emiterea facturilor către consumatorii casnici de energie electrică. În cazul în care Sucursala Alba nu va reuși să stopeze coșmarul pe care îl îndură sute de abrudeni, consilierii PSD își rezervă dreptul de a se adresa direct S.C. Electrica S.A. Transilvania Sud – Brașov, și, în cele din urmă, chiar Ministerului Economiei și Comerțului, pentru a face dreptate oamenilor bulversați de sistemul defectuos de facturare a energiei

electrice. (11.04.2006, Biroul de Presă al PSD Alba, în numele consilierilor locali ai PSD Abrud – Ana Râșteiu, Nicolae Gaiță, Ștefan David, Dorel Tomuș și Dorin Leah). (Alba Iulia, 13 aprilie 2006, **purtător de cuvânt, Doina Harda**).

Buzău

● Vineri, 7 aprilie 2006, la sediul Organizației Municipale, a avut loc saptamânala întâlnire cu presa a filialei județene, la care au participat din partea PSD Buzău primarul municipiului Constantin Boscodela, prim-vicepresedinte, deputatul Viorel Constantinescu, vicepresedinte și Gabriel Mihalascu, secretar executiv.

Domnul deputat Viorel Constantinescu a prezentat inițiativa legislativă care are ca temă alegerea membrilor Parlamentului prin vot uninominal.

Reprezentanților mass media le-a fost transmisă cu această ocazie și următoarea Declarație de presă a Organizației Județene:

„O țară nu poate fi guvernată eficient după principiul „vazând și făcând”. Aceasta se traduce prin lipsa de perspectivă și de consecvență. Prin tot ceea ce (nu) a făcut până acum Guvernul Tariceanu a demonstrat în permanență inconsecvența, incompetența, incoerența și lipsa unor strategii reale de dezvoltare a industriei, agriculturii, serviciilor și a infrastructurii.

Efectele acestui tip bramburit de guvernare sunt dintre cele mai nefericite: ritmul de creștere economică a scăzut drastic de la 8% în 2004 la 3,6% în 2005, salariile românilor se numără printre cele mai scăzute din Europa, despre pensii nici nu mai vorbim, iar numărul somerilor a crescut la 520.000 de persoane.

Scaderea accentuată a puterii de cumpărare a salariatilor din România afectează mai mult de jumătate dintre români, mulți dintre ei nemaifind în stare să-și întretină familia.

Lipsa locurilor de muncă, somajul excesiv, scaderea drastică a puterii de cumpărare sunt cauze care pot declanșa grave conflicte sociale care ar pune în pericol pacea socială și dezvoltarea democratică a României.

Situația dramatică a milioane de pensionari, dintre care cei mai mulți au venituri modeste care nu le permit să facă față creșterii în ritm accelerat a preturilor și tarifelor la produse și servicii de bază, i-a determinat pe aceștia să iasă în stradă pentru a-și cere dreptul la un trai decent după o viață de muncă. Soluția găsită de guvernanti a fost incalificabilă: jandarmii. Acum, în prag de sărbători, Guvernul pare să fi luat în seamă problemele pensionarilor. Dar acordarea în această lună a unui mic ajutor unic pensionarilor care au pensii mai mici de 305 lei, ar putea însemna ceva mai mult decât o

eventuală tentativă de mită electorală preventivă, dacă nu ar interveni unele condiționări și excluderi nedrepte. Excluderea pensionarilor agricultori de la acordarea acestui ajutor banesc, chiar dacă cei mai mulți au pensii sub plafonul stabilit, constituie o discriminare inacceptabilă.

Probabil, guvernarea portocalie nu-i poate ierta pe agricultori, pe țărani, în general, pentru scepticismul cu care au primit minciunile electorale ale partidelor de dreapta începând din '90 și până acum. Saracia bătrânilor de la sate nu-i impresionează deloc pe actualii guvernanti.

Dar, chiar și așa, nedreapta cum este, această hotărâre a Guvernului ar fi utilă dacă nu s-ar limita doar la un mic ajutor financiar în preajma sărbătorilor pascale, ci ar constitui o reglementare cu caracter permanent.

Răspunsul Guvernului la disperarea pensionarilor vine prea târziu și este insuficient chiar și pentru o modestă masă tradițională de Paste.” (Biroul de presă al Organizației Județene Buzău a Partidului Social Democrat).

Timiș

● **Ministrul Borbely confirmă neputința actualei puteri**

Aflat nu pentru prima și, probabil nici pentru ultima dată în zona sinistrată a Timișului, ministrul delegat pentru Lucrări Publice și Amenajarea Teritoriului, Laszlo Borbely a constatat că peste 200 de case care nu au fost trecute pe lista de consolidare s-au prăbușit deja sau sunt pe punctul de a se dărâma.

Este vorba despre acele locuințe, aflate în Ionel, Foeni și Cruceni, despre care noi am vorbit în repetate rânduri.

Am lansat zeci de apeluri publice, atât de la tribuna Senatului, cât și prin intermediul presei locale și naționale în legătură cu superficialitatea de care au dat dovadă evaluatorii, dar și autoritățile județene și centrale, însă de fiecare dată am fost acuzat de către politicienii portocalii că vreau să politizez subiectul.

Din păcate, am avut dreptate și iată că, din nou, înainte cu două săptămâni de Sfintele Sărbători Pascale, alte câteva sute de oameni se află în pragul disperării.

Pe lângă acest aspect, ministrul Borbely a putut constata, la fața locului, cum și-au bătut joc constructorii de sinistrați. Finisajele caselor reconstruite lasă mult de dorit, ușile sunt puse strâmb, unele locuințe riscă să ia foc din cauza instalațiilor, în altele plouă, etc.

Și în legătură cu aceste deficiențe am atras atenția în repetate rânduri!

Sigur că ministrul lucrărilor publice nu poartă întreaga răspundere pentru eșecul reconstrucției, pentru că de

această amplă acțiune sunt responsabili și reprezentanții administrației județene, așa cum la categoria „vinovați” poate fi trecut și premierul Călin Popescu Tăriceanu, care a manifestat un dezinteres total față de reconstrucția Timișului. (7 aprilie 2006, **senator Ilie Sârbu, președintele Organizației Județene PSD Timiș**).

Tulcea

● În perioada 7-13 aprilie 2006, au avut loc adunări generale ale organizațiilor teritoriale din comunele: Carcaliu, Murighiol, Turcozia, Peceneaga, la care au participat vicepreședinții Biroului Permanent Județean, care răspund de organizațiile respective.

Deasemeni în municipiul Tulcea, au avut loc alegeri generale la organizațiile locale nr.25,30,11,4 și 2.

● Vineri 7 aprilie 2006, Organizația T.S.D Tulcea, a susținut o conferință de presă la sediul Organizației Municipale Tulcea a P.S.D., la care au fost abordate probleme ale participării tineretului la viața politică, implicarea Ligii elevilor și studenților democrați în acțiunile de identificare a problemelor cu care se confruntă tinerii și să militeze pentru soluționarea lor.

În paralel cu acțiunile proprii ale organizațiilor de tineret, Organizația Municipală Tulcea a T.S.D, a constituit o echipă pentru monitorizarea modului cum autoritățile locale rezolvă problemele tineretului tulcean.

● Luni 10 aprilie 2006, a avut loc ședința săptămânală a Biroului Permanent Județean cu următoarea agendă de lucru:

– Informare privind alegerea președintelui interimar al Organizației orașenești a PSD Sulina;

– Măsuri privind adaptarea “însemnelor Organizației Județene PSD Tulcea” la principiile stabilite de “*Noul*

Caiet de identitate” elaborat de conducerea partidului;

– Informare privind desfășurarea adunărilor generale teritoriale;

– Informare privind situația creată în județ de nivelul ridicat al Dunării;

– Aprobarea rapoartelor și informațiilor ce vor fi prezentate conducerii centrale a P.S.D, la întâlnirea zonală de la Brăila din data de 11 aprilie a.c.

1 Marți 11 aprilie 2006, delegația Organizației Județene Tulcea a P.S.D, în structura stabilită de conducerea centrală a P.S.D, a participat la întâlnirea zonală de la Brăila.

Concluziile generate în urma analizei și discuțiilor purtate, și direcțiile de acțiune politică în perioada următoare pentru Organizația Județeană Tulcea, vor fi prezentate mass-mediei locale într-o conferință de presă.

● Miercuri 12 aprilie 2006, deputatul de Tulcea, Vladimir Mănăstireanu, a acordat postului de radio DELTA, un interviu în care a abordat o paletă largă de probleme politice de actualitate cu referire la:

– Proclamația de la Vâlcea, o alternativă la guvernarea actuală;

– Scandalul de la C.N.S.A.S., diversiune a puterii pentru a estompa ruptura iremediabilă dintre „*aliații portocalii*”, față de promisiunile electorale;

– Situația creată în țară, dar în special în județul Tulcea, de nivelul ridicat al Dunării, lipsa de profesionalism în gestionarea situațiilor grave de către guvernanți, dezinformarea prin mass-media a populației;

– Modul preferențial, pe criterii politice în care Consiliile Județene gestionează fondurile de echilibrare bugetară, cât și sumele acordate pentru investiții.

În concluzie, deputatul Vlad Mănăstireanu, a afirmat: “*Alianța DA este o variantă remixată a C.D.R!*” (Președinte, Trifon Belacurencu).

Informațiile propuse pentru a fi cuprinse în acest buletin vor fi transmise la Institutul Social Democrat „Ovidiu Șincăi”, str. Atena 11, telefon: 230.24.34, 230.24.74. Fax: 231.55.23. e-mail: isd@rdsmail.ro și la Biroul de presă al PSD, Șoseaua Kiseleff nr. 10, telefon/fax: 222.32.72